

... oblast ima vedno prav ... komentiramo: Jeklolivarna, TRG, Valuk ...
Koroška v sliki ... novo leto na vrhu Raduhe ... moda ... čveke ... šport ...

PREPIH

01/IX • januar 1999 • cena 250 SIT • Poština plačana pri pošti Ravne na Koroškem

KOROŠKI ČASOPIS

Intervju:
Franc Stakne
**SKRIVNOST
DOBRIH
ŽUPANOV**

d.d.
**ZAVAROVALNICA
M A R I B O R**

UGODNO: KASKO ZAVAROVANJA MOTORNIH VOZIL
NOVO: POTRESNO ZAVAROVANJE

SGP KOGRAD **IGEM** d.d.

ENOTE IGEN:
GRADBENA OPERATIVA KOROŠKE d.o.o.
INŽENIRING d.o.o.
TRGOVINA d.o.o.

koroške pekarne d.d.

- Dravograd - Črna -
Slovenj Gradec - Mislinja - Prevalje
- Nama Ravne - Lena Levec -

PONUDBA ZAVAROVANJ NA EVROPSKI RAVNI

OBMOČNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
tel.: 0602 505 611, fax: 0602 41-840

PREDSTAVNIŠTVI:
Radlje ob Dravi, tel.: 0602 73-024
Ravne na Koroškem, tel.: 0602 23-658

ZASTOPSTVA:
Črna na Koroškem, tel.: 0602 38-488
Dravograd, tel.: 0602 84-506
Mežica, tel.: 0602 37 026

novost v ponudbi: **ŠTIPENDIJSKO ZAVAROVANJE**

Študent naj bo.

Pravočasno študentsko zavarovanje je naložba v prihodnost naših otrok, vnukov, nečakinj in nečakov, krščenk in krščencev...

Zagotavlja jim svobodnejšo izbiro poklica in dokončanje šolanja brez gmotnih stisk.

Ne sprašujmo se, kaj bo iz njih, ko zrastejo.

Zagotovimo jim študentsko že danes. Naj sami uresničijo svoje sanje.

zavarovalnica triglav, d.d.

PO REFERENDUMU

... ali: kako so nas žejne prepeljali čez vodo

GLOSA

OBLAST IMA ZMERAJ PRAV! A res?

Nedolgo tega sem nehote prisluhnila sosedu. Bila je namreč tako glasna, da sem iz posameznih besed spoznala, kako se močno huduje na oblast. Njen tridesetletni sin jo je skušal pomiriti, pa se mu ni posrečilo. Le kaj jo je lahko tako razkurilo?

Mozgala sem in analizirala njihove razmere. Le kaj je zakrivila oblast pri tem? Gospa sosedu se je na starost zaposlila, si s pričami pridobila nekaj delovne dobe in se srečno upokojila.

Njen mož si je svojo penzijo s trdom prigaral in še danes kljub upokojitvi pridno išče priložnostna dela. Za cigarete in občasno dva deci mu ostane, večina denarja gre za bencin. Avta sicer ne vozi sam, kajti sin ima toliko nujnih voženj za prijatelje in znance, da družina ne more sestiti v domači avto.

Verjetno je sosedu želela, da bi sin na podlagi izkušenj s prevažanjem dobil redno zaposlitev. Za šoferja bi bil idealen. Ob tolikih novih županih in podžupanih bi se za njenega sina pa ja kaj našlo. Še ona bi imela veselje, ko bi sinu naročala, kaj naj med vožnjo prišepne predstavniku oblasti.

Mislil pa, da je sosedu prebrala tisti članek o francoskih županih, ki bojda s svojimi avti sami obiskujejo svoje volivce in jim v stiski dajejo pravne nasvete. Če se bo slovenska oblast zgledovala po francoski in šparala, pa gospa še dolgo ne bo uspela svojega nezaposlenega sina vriniti za županskega šoferja.

Vendar sosedu vsega upanja še ni izgubila. Čaka namreč na sporočilo iz svetega mesta in na posvetitev prvega slovenskega kardinala. Njemu bo napisala prošnjo, naj vzame za šoferja njenega sina.

Zdaj šele razumem, zakaj se huduje na oblast. Če že trati denar za toliko županov in podžupanov in nesmiselni referendum, naj že vendar vrne tistih nekaj cerkvenih gozdov, da bo imel nadškof ustrezno doto za imenovanje v kardinala. Pri tem naj ji bog pomaga!

TIK

Iz vsebine:

Intervju:
Franc Stakne 4

Komentiramo:
*stečaj Jeklolivarne, TRD,
Valuk, Golica* 5

Koroška v sliki 6

**Anketa: V pričakovanju
novega tisočletja** 8

**Podporni zid
na Barbari se podira** 10

Gradovi kralja Matjaža 11

Novo leto na vrhu Raduhe 13

Moda:
Kultura oblačenja 14

Koroške note 16

Stoosta koroških hribolazcev 21

Literarna stran:
Jurij Kovič 25

Dravograd v I. ligi? 27

Na naslovnici: Zimske radosti
Fotografija: Marjan Mauko

PREPIH Koroški časopis
Izdaja ČZP VORANC, d.o.o.
Ravne na Koroškem

Glavni in odgovorni urednik: Vojko Močnik
Grafična priprava: CERDONIS, d.o.o.,
Slovenj Gradec, teh. urednik Blaž Prapotnik
Tisk: Tiskarna ODTIS, Ravne
Naslov uredništva: ČZP VORANC, d.o.o.,
Ravne na Koroškem, Prežihova 24,
tel. & faks: 0602/22-999

Na osnovi mnenja republiškega sekretariata za
informiranje, št. 23/105-92, šteje časopis med proiz-
vode iz 13. točke tarifne št. 3, za katere se pla-
čuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%.

Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo
in ne honoriramo.

V visoki družbi nizko padeš.

NIKO

Naš intervju

SKRIVNOSTI DOBRIH ŽUPANOV

Franc Stakne je bil v Črni izvoljen za župana tudi drugič brez problemov. Nedvomno je med ljudmi priljubljen in oni že vedo, zakaj. Črna se spreminja na bolje in »pod Staknetom« ima možnost, da zaustavi korak, ki že nekaj desetletij vodi navzdol. In kakšne so skrivnosti, ki ločijo dobre župane od županov?

Gospod Stakne, kakšne so torej skrivnosti uspešnega županovanja?

Težko vprašanje... Seveda je pomembno, da ljudje čutijo, da se nekaj premika, da se dela. Lahko rečem, da smo doslej v tem uspevali, veliko naredili in to ne samo v Centru, temveč tudi zunaj – po zaselkih. Moja politika je bila – dobiti denar za objekte v Centru mimo proračuna. Recimo banka, pa pošta, ki bo gotova letos, pa Puhanova hiša, ki je bila ena najgrših v Črni – vse te novosti so bile in bodo financirane brez občinskega denarja. Dobili smo lepe funkcionalne prepotrebne nove objekte, tudi nekaj novih stanovanj, mi pa smo lahko nekaj več denarja iz proračuna porabili tudi izven same Črne.

Recimo?

Vsi mogoči asfalti: od Mihele žage proti Koprivni, odsek v Žerjavu do Mrdavsa, v Mušeniku del ceste proti Podpeci, nekaj dvorišč po Rudarjevem, pa proti Javorju, pa v Bistri.

Po čem vas še cenijo ljudje?

Tole zgoraj je samo del tega. Moram reči, da smo veliko naredili tudi zato, ker smo se razumeli z občinskim svetom. Nismo imeli nekkih koalicijskih, ki bi nas ločevale, temveč smo delali složno. Bili smo sicer tudi glasni, toda po sklepanju smo bili vedno prijatelji.

Zato, da se naredi nekaj več, je torej treba priti do denarja izven proračuna. Vam priznavajo: Stakne zna priti do denarja! To je že ena od skrivnosti, ki bi prišla prav vsem županom.

Veste, to je tako ... Pa bom povedal prej, kar imam v spominu od moje matere: dobra beseda lepo mesto najde! In to prijazna. Jaz sem do vsakega ministra, vsakega državnega sekretarja kulturne in se mu najprej opravičim, ker ga obremenjujem. Da me pač razmere silijo, da sem prišel k njemu zaradi tega ali onega. V glavnem, da prihajam po pomoč, seveda pa gre v glavnem za denar. Moram reči, da sem bil povsod prijazen sprejet, da mi je bil moj kulturni odnos vedno vrnjen. Tudi če kdaj denarja ni bilo, pa je bil obet ali nakazano, kako do denarja drugače. Vedno mi je nekako uspelo. Ko smo delali cesto od Mihele žage proti Topli, pa proti Javorju, pa v Topli, pa za druge projekte ... Uspelo mi je celo prepričati Ministrstvo za gospodarske dejavnosti, da je povečalo obseg sredstev, namenjenih za zapiranje Rudnika tudi za tisto, kar v prvotnem programu zapiranja ni bilo.

So skrivnost torej le lepe besede?

Veste, meni je en, pa ne samo eden, državni sekretar rekel: »Z vami se je lušno pogovarjat, nekateri pa pridejo že vsi razburjeni in vnaprej jezni, nekateri kričijo na nas že na vratih. Z

njimi se moramo na žalost drugače pogovarjati.«

Kaj pa doma? Velja podobno za Črnjane?

Z nobenim občanom si ne smeš biti v hudem! V teh preteklih štirih letih se ne tu v pisarni, ne zunaj nje, nisem skregal z nobenim Črnjanom. Tudi nisem bil nervozen, če so me občani ustavljali na cesti in so zato moje poti do doma, ki je oddaljen kakšnih 500 metrov, bile dolge kot nekaj kilometrov. In če me kdo čaka že zjutraj pred občino, ga povabim, da spijsava skupaj kavico. Pa ni bilo vedno lahko. Ljudje imajo probleme in moraš vedeti kako do tega, da bosta šla lepo narazen.

Kaj pa vaši občinski uslužbenci? Znajo to tudi oni? Ste dovolj dober zgled?

Imel sem nekaj primerov, da je naš uradnik bil glasen, celo kričal je na ljudi, ki so prišli na občino. To je pri nas zdaj prepovedano. Jaz tudi nisem imel uradnih ur. Vedno sem sprejel ljudi, ki so hoteli do mene. Če pa imaš uradne ure in moraš slučajno potem na pomemben sestanek, te pa kritizirajo, češ da te ni na uradnih urah. Tudi tej kritiki sem se izognil. Vedno, ob vsaki uri sem za ljudi dosegljiv po telefonu tudi doma in rešujemo nekatere probleme zato hitro in učinkovito. Da ne govorim o tem, da pozdravljam in odzdravljam vse in vsem, s katerimi se srečujemo. Vsaj hote se zagotovo nisem zameril nikomur. Čeprav je seveda logično, da me nekateri ljudje nimajo radi.

Ni mogoče spregledati, da spreminja Črna podobo na lepše. Je pa nek drug problem, ki kazni to sliko. Bo zmanjkalo Črnjanov? Po celem stoletju se je zdaj spet zgodilo, da je bilo v šoli otrok komaj za en prvi razred ...

To skrbi tudi mene. Posebej lani me je streslo, ko sem moral poročati občinskemu svetu, da je leta 1997 umrlo 46 Črnjanov in se jih rodilo komaj 22. To je gromozanski razkorak. Zato si bomo na vse načine prizadevali zadržati vsaj odhajanje Črnjanov drugam. Ponudili bomo mladim ljudem možnosti za individualne gradnje ...

... v Centru pa vam nekaj mogočnih hiš ostaja praznih ...

Res, če ne bi bilo tega novega bloka pri pokopališču, bi bilo res žalostno tu v Centru. Matevževa, Geršakova, Kolenbrantova, vse te hiše so skoraj prazne, vendar tudi potrebne temeljite obnove. Kot je bilo recimo narejeno s Puhanovo hišo, ali pa ono zadaj, kjer je "Kmečka". To je recept. Če bomo imeli stanovanja, bodo ljudje ostali. Kar pa se naraščaja tiče, saj ni tako samo pri nas. Imamo po dva, pa po enega otroka. Potem pa še ti ne dobijo dela doma in smo spet v začaranem krogu.

Franc Stakne

V veliki večini so v Črni le še umazana delovna mesta. V zadnjem desetletju je mogoče prešteti na prste ene roke tiste mlade izobražene, ki so lahko, kaj šele hoteli, ostati doma ...

Žal je res. Ni ustreznih delovnih mest in otroci ostajajo tam, kjer se šolajo, ali pa si najdejo delo drugje. Je pa tako. Od rudarjenja bomo skušali ohraniti MPI, ki bo topilnico z odžvepljevanjem naredil sprejemljivo – evropsko. Podobno je s Tovarno akumulatorjev, toda obe podjetji zdaj zaposlujeta celo manj delavcev kot pred začetkom zapiranja rudnika. Torej premalo. Edino kar nam je ostalo in kar bi lahko predelovali oziroma bomo morali predelovati v nek končni proizvod, je les. Nič nam ne koristijo velikanski gozdovi, če skozi in iz Črne vozijo hlobovino, predelajo pa jo v drugih in ne v našem kraju. Imamo pa pripravljen program, ki bo preokretnica v gospodarjenju z lesom, imamo pripravljen denar, podjetja, ki bodo vložila kapital, dogovorjeni smo z ustreznimi ministrstvi. Če uspemo, bomo odprli 50 novih delovnih mest. Naslednjih 20 delovnih mest si obetamo v polnilnici vode v Šmelcu. Vse je spet odvisno od vodstva Rudnika svinca v zapiranju, pa seveda - mi bomo pa zdaj res postali sitni. Še nekaj delovnih mest naj bi dobili z več proizvodnje v Gradbenih materialih, ki so tudi ostanek rudnika. Če seštejemo, je to 120 novih delovnih mest. Šele zdaj bi Črna lahko nadomestila z zaprtjem rudnika izgubljena delovna mesta.

Še za časa vašega županovanja v tem, drugem mandatu bi torej lahko bila vrnjena Črni nekdanja vitalnost?

Tako je! Temu cilju bo morala slediti tudi reorganizirana občinska uprava, delo občinskega sveta, podžupanov, strokovne skupine, ki jih bodo vodili ...

Se vam zdi, da bo zdaj, ko imate več pristojsnosti, biti župan lažje?

Sem tako narejen, da ne morem mirovat. Ko sem šel v pokoj, sem ustanovil turistično agencijo, vozil turiste v Slovenijo iz držav Beneluxa, polnil hotel v Mežici in na Rimskem vrelcu. Potem je prišla vojna ... Zdaj je to mimo in če ne bi bil župan, bi se spet ukvarjal s turizmom. Zagotovo pa ne bi ležal doma ali pa po Črni po klopek posedal. Nisem tak človek. Biti župan je kar zahtevno delo, še najbolj zato, ker nisi nikoli prost – tudi ne ob sobotah ali nedeljah.

Je tudi to ena skrivnosti dobrih županov?

Ja, in še kar utrudljiva!

Edi Prošt

Bilo je še lani ...

Zadnji mesec v lanskem letu so zaznamovali dogodki, ki se bodo nadaljevali tudi letos in še kakšno leto ali desetletje v prihodnje tisočletje. Kontinuiteta torej. December je namreč naznanil, da okrog podjetij TRO Prevalje in Slovenske železarne Jeklovilarna - obe pa sta v stečaju in pred tretjo dražbo - ne bo šlo ravno gladko. Revizija je v podjetju TRO odkrila oškodovanje družbenega premoženja, kar postavlja biviše vodstvo v dokaj čuden položaj, zagotovo pa obe prodaji ne bosta minili brez hrupa. Okrog podjetja TRO dvigujejo prah predstavniki desetih odstotkov kapitala, okrog Jeklovilarne pa železarski sindikat SKEL.

Kdo je odgovoren za stečaj Jeklovilarne?

Druga javna dražba za prodajo družbe Slovenske železarne Jeklovilarna v stečaju ni bila uspešna, saj kupcev ni bilo, niti za najbolj zanimiv del Jeklovilarne, to je industrijsko halo in opremo mini livarne. To premoženje je ob stečaju Jeklovilarne vzela v najem družba SŽ-Armature Muta, stečajni upravitelj je proizvodno dvorano na drugi dražbi prodajal za nekaj več kot 221 milijonov SIT, opremo za dobrih 127 milijonov SIT, skupno za nekaj več kot 348 milijonov SIT.

Tudi za proizvodno dvorano težke livarne, ki jo je po stečaju vzela v najem družba SŽ-STO, Stroji in tehnološka oprema Ravne, ni bilo kupcev: stečajni upravitelj je proizvodno dvorano prodajal za nekaj več kot 241 milijonov SIT, opremo pa za dobrih 63 milijonov tolarjev, skupno za 304 milijone SIT.

Železarski sindikat (SKEL) na Ravnah pa je okrog Jeklovilarne prepričan, da Slovenske železarne kot edini lastnik niso hotele iskati drugih možnosti in so za Jeklovilarno namerno izbrale stečaj. Že pred to odločitvijo so po mnenju sindikalistov Slovenske železarne načrtovale različne variante razbitja enotne družbe Jeklovilarna, tudi z namenom reševanja problemov v družbi Metal in drugih družbah. Sindikalisti trdijo, da obstajajo dokumenti z dokazi, kako so se SŽ na ta način hotele znebiti delavcev, ti pa bi bili pri svojih pravicah oškodovani. Ob tem pa so pripravljali teren za lastninjenje in privatizacijo, kar se kaže tudi v dogajanju zadnjega obdobja.

Posebej sporno vlogo pripisujejo nekdanjemu direktorju skupne uprave družb Armature Muta in Jeklovilarna Ravne, ki sedaj kot svetovalec dela za podjetje zunaj sistema Slovenskih železarn, ki je neposredno zainteresirano za nakup minilivarne. Sindikat trdi, da bi s prevzemom minilivarne s strani podjetja izven Slovenskih železarn prišlo do položaja, ko bi bila ogrožena dobava litine družbi Armature Muta, ki ima sedaj to livarno v najemu. Od države kot lastnika Slovenskih železarn ravenski sindikat zahteva,

da izvede obljubljene postopke za poimensko odgovornost tistih, ki so Jeklovilarno poslali v stečaj, ki je bil po mnenju sindikata nepotreben, z njim pa so lastniku in delavcem povzročili veliko škodo.

Revizor je bil jasen, ali tudi dovolj glasen?

In primer TRO: Obsežno revizijsko poročilo, pod katerega je podpisan revizor lastninskega preoblikovanja Vladimir Vodišek, na kakšnih 50. straneh ugotavlja velika oškodovanja družbenega kapitala. Revizor odkriva, da vrednost družbenega kapitala v podjetju TRO, ki ni bil vštet v otvoritveno bilanco in ni bil predmet lastninjenja, po stanju na dan 1. maja letošnjega leta znaša že več kot 220 milijonov tolarjev.

Posebnost te revizije je bila tudi v tem, da gre za revizijo podjetja v stečaju in da so revizijo zahtevali predstavniki lastnikov desetih odstotkov kapitala podjetja TRO v stečaju. Revizor Agencije RS za revidiranje lastninskega preoblikovanja podjetij je bil ob pregledu poslovanja podjetja TRO precej jasan:

"Podan je sum, da je Jože Golob, direktor podjetja TRO p.o., kot odgovorna oseba pravne osebe očitno nevestno ravnal tako, da je očitno zanemarjal svoje dolžnosti pri upravljanju z družbenim premoženjem oziroma pri vodenju gospodarskega procesa, ker je dopustil, da je pravna oseba v otvoritveni bilanci podjetja TRO p.o. po stanju na dan 1.1.1993 z dne 25.5.1994 vede izkazala nižjo vrednost družbenega kapitala, ki je predmet lastninjenja po ZLPP, čeprav je predvideval ali bi moral predvidevati, da lahko nastane zaradi tega za pravno osebo premoženjska škoda in da je ta škoda zares nastala v višini 133.965.540 tolarjev ter s tem storil kaznivo dejanje nevestnega gospodarjenja pa 127. členu kazenskega zakonika Republike Slovenije (Ur.l. SRS, št. 12/77,3/78, 9/84, 47/87,33/89 in 5/90) v zvezi s 392. členom kazenskega zakonika Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 63/94)."

Za Mariborčana Marka Koširja, ki je bil nekaj časa direktor družbe TRO in je podpisal sporno pogodbo z družbo Metal Ravne, pa je v revizijskem poročilu zapisano:

"Ker Marko Košir, direktor družbe TRO d.d., z opustitvijo postopka izterjave terjatev do družbe SŽ Metal Ravne d.o.o. ni opravil svoje dolžnosti in ker je s podpisom dogovora o ureditvi medsebojnih odnosov in pogodbe o odpisu dolga prestopil meje svojih pravic, zaradi česar je bila povzročena premoženjska škoda družbi TRO d.d. in hkrati pridobljena premoženjska korist družbi SŽ Metal Ravne d.o.o. v višini 77.662,069 SIT, je podan sum, da je s tem storil kaznivo dejanje zlorabe položaja ali pravic po 244. členu kaz. zakon. RS (Ur.l. RS, št. 63/94)."

Prvi valuki brez jeseniškega oklepa

Za družbo Slovenske železarne STO Ravne je bil december v znamenju ene slabe in ene dobre novice. Najprej slaba: v lanskem letu je Slovenska vojska v družbi Slovenske železarne STO, Stroji in tehnološka oprema, naročila deset oklepnih vozil valuk 6x6 in na ta način se je na Ravnah pričela serijska proizvodnja kolesnega oklepnika valuk 6x6. Pogodba za dobavo desetih vozil - od tega jih bo osem namenjenih slovenskim enotam za mednarodno sodelovanje - vrednosti okoli poldrugo milijarde tolarjev je bila za to družbo v zadnjih nekaj letih daleč največji pridobljeni posel. S podpisom pogodbe z ministrstvom za obrambo za prvih deset oklepnih vozil je v STO zaključena prva petletka tega projekta, ki je vključevala nakup licence, razvoj, izdelavo prototipa, testiranje in vse popravke.

V STO so načrtovali, da bo v valuku okoli 40 odstotkov domačih delov, v prihodnosti pa naj bi se delež domačih sestavnih delov povečal na 70 odstotkov. Toda to razmerje se je že na začetku porušilo, saj se je izkazalo, da pločevina jeseniškega Acronija za valuka ni dovolj kvalitetna. V družbi STO so računali, da bodo v okviru te pogodbe za izdelavo desetih vozil uporabili jeseniško pločevino, s katero imajo dobre izkušnje še iz časov prejšnje države, ko so tudi sodelovali pri vojaškem programu.

Pri valuku, kjer gre za licenco avstrijskega Steyrja, pa licenca predpisuje tudi določene standarde in jeseniško pločevino so testirali na inštitutu tehnične univerze na Dunaju. Rezultati so bili negativni in tako za prvi dve vozili jeseniške pločevine niso mogli vgraditi, za ostala vozila pa Jeseničani zagotavljajo, da bodo poskrbeli za boljšo kvaliteto. To pa je bil eden od tistih momentov, ki je botroval, da pri tem projektu zamujajo za dva meseca in pol.

In še dobra novica: skupščina družbe Metal - zeleno luč je dal tudi nadzorni svet Slovenskih železarn - se je odločila, da bo kovaško stiskalnico delala sestrsko podjetje STO Ravne. To je sicer prva tovrstna stiskalnica družbe STO, ki pa je prepričana, da bo ta posel zmogla. Kovaška stiskalnica je vredna 15 milijonov mark in predstavlja eno največjih naložb v zadnjih letih na prostoru nekdanje ravenske železarne, na ta način pa bo Metal lahko povečal proizvodnjo, predvsem pa izboljšal kvaliteto.

Ali sirene tulijo?

Končno smo decembra dočakali tudi vajo Golica-Koralpe in to osem let po začetku obratovanja te sporne hidroelektrarne. Sami snovalci vaje so se o uspehu vaje in samem varnostnem sistemu in sistemu obveščanja kajpak govorili pohvalno, ljudje na Muti in dru-

Piše: Miro Petek, novinar Večera

god v Dravski dolini pa na to elektrarno še vedo gledajo z dobro mero nezupanja.

Varnostni sistem, ki je vgrajen v prago jezno hidroelektrarno Golica, predstavlja okoli 60 različnih merilnih točk z raznovrstnimi merilnimi napravami. Vse informacije pa se prenašajo v centralo elektrarniške družbe Kelag v Celovcu, v Slovenijo pa se prenašajo tri vrste informacij. Najprej meritve, to je merjenje ravni gladine vode v zajetju, količine pronikle vode, pretok vode na turbino v hidroelektrani v Labotu in pretok reke Bistrice na avstrijsko-slovenski meji nad Muto.

Drugi sklop informacij je signalizacija in kot tretje alarmi, ki jih delimo na predalarm, opozorilo na nevarnost ter glavni alarm, ki naznanja neposredno nevarnost poplavnega vala.

Te informacije po novem najprej prihajajo v regijski center za obveščanje Slovenj Gradec po dveh prenosnih telekomunikacijskih poteh. Prva prenosna pot je vzpostavljena med sistemom Golica v Avstriji in regijskim centrom za obveščanje po radijskem sistemu, najprej do termoelektrarne Šoštanj in nato dalje preko optičnih sistemov do Slovenj Gradca. Druga prenosna pot pa poteka po optičnih sistemih od Golice preko državne meje na Viču, preko hidroelektrarne Dravograd do Slovenj Gradca.

Da bi zagotovili ustrezno in pravočasno informiranost prebivalcev na ogroženih območjih, je bil zgrajen alarmni sistem, ki pokriva področje, kjer bi bili potrebni ukrepi ob nepredvidenih spremembah na jezcu v Avstriji. Alarmni sistem je donedavnega sestavljalo deset siren, na osnovi rezultatov akustičnih meritev slišnosti, ki jih je izvedla pooblaščenca organizacija, pa je bila opravljena prenova alarmnega sistema. Ta je zajemala posodobitev obstoječega sistema, kar pomeni večjo moč sirene oziroma prestavitve sirene na višje ležeče predele ter vključitev dodatnih sirene v obstoječi alarmni sistem.

In skromna želja: da bi sirene v letošnjem letu čim manj tulile, če pa bi že morale, naj tulijo pravočasno.

Koroška v sliki

V galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu so odprli razstavo slikarja Marka Jakšeta. Uvodno besedo je imela direktorica galerije Milena Zlatar, odpril pa jo je župan Mestne občine Slovenj Gradec Janez Komljanec. Odmevna je bila tudi avtorska predstavitev prodorne slovenjgraške modne oblikovalke Stanke Blatnik, s katero so organizatorji popestrili odprte razstave. Posnetka: Stanko Hovnik

Koroški radio je izvedel akcijo za izbor osebnosti leta 1998 v Sloveniji in na Koroškem. Med znanimi Slovenci je prvo mesto zasedel stoletni olimpij Leon Štukelj, med Korošci pa kantavtor Adi Smolar, ki sta mu priznanje podelila direktor Koroškega radia Danilo Vute in odgovorni urednik Marko Vrečič. Posnetek Franc Jurač

Domače manekenke v kreacijah Stanke Blatnik.

Sneg, ki je decembra pobelil tudi koroško pokrajino, je največ veselja privedil seveda otrokom. Veselo so poiskali sani in smuči, tudi snežakov ni manjkalo. Sezono so pripravljena pričakala tudi koroška smučišča, ki jim je zadnje sneženje prišlo še kako prav. Posnetek Marijan Mauko

Na novega leta dan ob drugi uri in sedeminštirideset minut zjutraj se je v slovenjgraški bolnišnici rodil prvi otrok v novem letu. Dalija Kavnik iz Šoštanja je povila deklenco Katjo. Katja je ob rojstvu tehtala 3150 gramov in merila 49,50 centimetrov. Srečni mami Daliji in njeni hčerki Katji iskreno čestitamo tudi mi in jima želimo kar največ zdravja v letu 1999. Posnetek Franc Jurač

PREPIH

V Knjižnici Ksaverja Meška v Slovenj Gradcu je domače turistično društvo organiziralo zanimivo predavanje o gradovih in grajskih stavbah v Mislinjski dolini. Predaval je umetnostni zgodovinar Marko Košan, ki je z diapozitivi predstavil gradove, graščine in dvorce v Mislinjski dolini. Posnetek Stanko Hovnik

Mislinski turistični delavci so skupaj z društvom koroško-šaleških jamarjev tudi ob zadnjem božiču pripravili odmevno atrakcijo v podzemlju Hude luknje, z živimi jaslicami, ki si jih je ogledalo veliko število priložnostnih in stalnih obiskovalcev zdaj že tradicionalne praznične prireditve.

Posnetek Franc Jurač

Za svoje požrtvovalno in uspešno delo si je Kulturno društvo Sele-Vrhe prislužilo priznanje, ki jim ga je v imenu Turističnega društva Slovenj Gradec podelil predsednik društva Ivan Bošnik.

Posnetek Stanko Hovnik

Predpraznično razpoloženje so v več koroških krajih oplemenitili s koncerti pihalnih orkestrrov in drugih glasbenih zasedb. Posebej svečano je bilo tudi v nabito polni dvorani pri Osnovni šoli Prežihovega Voranca na Ravnah na Koroškem, kjer je ravenki pihalni orkester z božično-novoletnim koncertom pričaral vrhunsko glasbeno doživetje, ki so ga popestrili baletni gostje iz Maribora.

Posnetka: Foto Očepek

V spomin na svojega prijatelja in sodelavca Petra Murka je slovenjgraško mladinsko kulturno društvo M.A.K.U.R.C. pripravilo razstavo njegovih del. Zanimivo razstavo si lahko skupaj z deli Marka Jakšeta ogledate v Galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

Pred ravensko Namo so otroci, ki obiskujejo vrtec Marjetka, priredili manjši božično novoletni sejem, na katerem so ponujali voščilnice in zanimive praznične okraske. Slednji so bili plod njihovega ustvarjalnega duha, ki se je v prazničnih dneh sproščal v vrtcih. Svoje izdelke so zamenjali za simboličnih sto tolarjev, vzgojiteljice, ki so jih spremljale, pa so obiskovalcem priskrbele tudi skodelico toplega čaja, ki je bila v mrazu nepogrešljiva.

Posnetek Petra Lesjak

V poprazničnem vzdušju na prehodu v leto 1999 je bilo posebno svečano v slovenjgraški Novi opremi. Sredi januarja so namreč odprli nove proizvodne prostore, ki so za podjetje velika pridobitev, saj končno omogočajo celotno proizvodnjo na področju oblažjenega pohištva na enem mestu in s tem dodatno znižanje stroškov proizvodnje. Nove hale je svečano odprl podpredsednik slovenske vlade Marjan Podobnik, naša fotografija pa prikazuje delo v novih proizvodnih prostorih.

Preplohova anketa:

V PRIČAKOVANJU NOVEGA TISOČLETJA

Stopili smo v leto 1999, že v predzadnje leto v tem tisočletju. Ko odštevamo dneve tisočletja, se mnogi sprašujejo, kaj nam bo le prineslo leto, ki se bo pisalo 2000. Tako tudi naši naključno izbrani akteranci, ki so nam o prelomu novega tisočletja povedali:

MAJDA ŠAVC,
radiološki inženir, Slovenj Gradec:

"Mislim, da bo zame novo tisočletje moj največji življenjski trenutek. Prav v tem tisočletju bom namreč odšla v zasluženi pokoj. Lepo bo, ko bom lahko odložila delo in uživala pokojnino. Kar govorijo nekateri ljudje, da bo v novem tisočletju konec sveta, v to pa ne verjamem in na to ne dam nič. Življenje bo teklo naprej tako, kot teče danes."

DANILO AJTNIK,
mesar, Gortina:

"Novo tisočletje bo gotovo nekaj posebnega. Posebnost bo že to, da se bo začetnica leta pisala z dvojko. Stari ljudje vedo povedati, da so ob prelomu tisočletja razne katastrofe, potresi ali povodnji. V to ne verjemem in s tem ne bi obremenjeval. Tudi v prihodnjem tisočletju bo življenje teklo tako kot danes."

LULZIM BERISHA,
prodajalec, Slovenj Gradec:

"O tem, kaj nam bo prineslo novo tisočletje, me sploh ne skrbi. Želim si le, da bi bilo vedno dovolj dela, da bi jaz osebno s svojim delom bil vedno zadovoljen in da bi na svojem delovnem mestu dosegal lepe delovne uspehe, če mi bo le dopuščalo zdravje. To mislim, da bo za mene najboljši prehod v novo tisočletje."

ALBINA BALANT,
dijakinja, Gradišče:

"Tudi za mene bo novo tisočletje velika življenjska prelomnica. Po uspeli končani srednji šoli si bom tudi jaz izbirala poklic in že zdaj si želim, da bi pri tem uspela. Zavedam se, da ja za nas mlade težko najti delo. V novem tisočletju pa bo gotovo drugače in bomo lažje prišli do zaželenih službe."

JANJA RAZGORŠEK,
dijakinja, Šentjanž:

"Novo tisočletje bo gotovo moj največji življenjski dogodek. V tem letu bom končala ekonomsko šolo in postala ekonomski tehnik. Potem je pred mano služba. Če je ne bom dobila, se bom odločila za nadaljnji študij, za kakšen študij, pa je za zdaj še neznanka."

MIRKO TRIPLAT,
gozdni delavec, Zgornji Razbor:
"Včasih so stari ljudje vedeli veliko povedati, da je ob prehodu novega tisočletja prihajalo do raznih nesreč in tragedij. Tu in tam je bilo mogoče res. Nesreče nikoli ne počivajo in tudi ob prelomu tega tisočletja se bo dogajalo marsikaj zanimivega in peretresljivega. Na to pa ne smemo preveč misliti, želimo si lahko le, da bi bilo novo tisočletje vsaj takšno, kot je bilo zdajšnje."

F. JURAC

A4 za 3.768.786,00 (38.974 dem) + darilo
33.000 SIT/mesec

polog: 2.314.000,00 SIT

Omejena količina vozil po izjemno ugodnih pogojih nakupa.

Avtocenter Meh

Velenje, Koroška 7 d
tel.: (063) 898 25 22

Stroj Radlje pozitivno skozi leto 98

V podjetju Stroj Radlje, kjer so pred letoma praznovali 45 letnico delovanja, so v letu 1998 po besedah direktorja **Erika Mravljaka** kljub težavam uspeli realizirati zastavljene plane. V primerjavi z letom 97 je lanskoletna bruto realizacija višja za okoli 10 odstotkov, kar je v skladu z 10 odstotkov višje zastavljenim planom, v katerem so tudi uredili eno izmed večjih pridobitev. Gre za lakirno linijo za dokončno obdelavo izdelkov, ki zadovoljuje vse ekološko tehnične standarde in kriterije ter ustreza potrebam proizvodnjega asortimana. S tem se bo okoli 24 milijonov tolarjev vredna investicija s časom tudi obrestovala.

Glede na 885 milijonov tolarjev bruto realizacije so si za letos zadali še nekoliko višji rezultat. Kot je povedal direktor Erik Mravljak, naj bi v tem letu obdržali oziroma še nekoliko povečali obstoječi trend rasti ter izboljšali strukturo proizvodnega asortimana, kar naj bi jim prineslo za okoli 12 odstotkov višji rezultat od lanskega. Vsekakor pa je tako kot za vsa podjetja in organizacije tudi za Stroj Radlje še precejšnja neznanka davek na dodano vrednost. Kljub temu bodo v tem 180 članskem podjetju še naprej večino, okoli 90 odstotkov proizvodov, izvozili na zahodno evropska tržišča, kjer sta trenutno v ospredju Avstrija in Nemčija.

T. K.

Tradicionalni božični koncert Mestnega pihalnega orkestra

Mestni pihalni orkester Radlje, ki je v letu 1996 slavil 70 letnico delovanja, že od konca 70. let skrbi za prijetnejši prehod v božično - novoletni čas s tradicionalnim božičnim koncertom. Tudi na božični dan 25. decembra 98 je bilo tako, ko so se člani Mestnega pihalnega orkestra Radlje z desetimi tradicionalnimi koncertom predstavili številnemu občinstvu.

Člani mestnega pihalnega orkestra Radlje z gosti po zaključku koncerta

Rekordna obisk in izposoja

V Splošno izobraževalni knjižnici Radlje z enotami v Ribnici, Podvelki, na Muti in v Vuzenici, so v preteklem letu po besedah direktorice **Ivanke Kus** zabeležili rekorden obisk. Knjižnico v vseh petih enotah je namreč v lanskem letu obiskalo kar 30.500 obiskovalcev, kar je za tretjino več kot v letu 1997. Lani so si izposodili kar dobrih 73.500 enot knjižničnega gradiva, kar je za 66 odstotkov več kot v letu poprej.

V lanskem letu je radeljska knjižnica organizirala tudi številne kulturne in druge prireditve, ki se jih je skupaj z organiziranimi obiski knjižnice zvrstilo kar prek 90. Udeležba na prireditvah in organiziranih obiskih za otroke in odrasle je presegla številko 2.000.

Sicer pa so v lanskem letu v tej Splošno izobraževalni knjižnici s štirimi profesionalnimi delavci, glede na izposajo bi jih moralo biti kar 7, z nakupom 2.500 knjig povečali fond knjižničnega gradiva na 64.500 enot. Poleg medknjižnične izposoje pa osrednja knjižnica v Radljah prek 3.000 aktivnim članom omogoča vse pogoje (med njimi je tudi internet), ki jih splošno izobraževalne knjižnice lahko zagotavljajo.

T. K.

Skozi desetletje božičnih koncertov so organizatorji spremenili tudi koncept koncerta, ki je bil s prva naravnano tako, da so na koncertu gostili znane domače ansamble, v zadnjih letih pa ima vodilno vlogo koncert orkestra z izbranim repertoarjem. Na tokratnem božičnem koncertu, na katerem je za sceno poskrbela Slavica Dobnik, je Mestni pihalni orkester Radlje prvič nastopil pod vodstvom novega dirigenta **Vlada Jurce**, ki je taktirko prevzel septembra 98 in z orkestrom pripravil nov pester repertoar, ki je navdušil občinstvo.

Poldrugo uro dolg program, katerega rdeča nit je bila skupna misel ob tem predvsem družinskem prazniku, so popestrile članice mari-borskega kvarteta flavt Mojca Rozman, Snežana Draganič, Tanja Krajnc in Mateja Kremljak ter domači humorist Janko Golob. Koncert so omogočili Gradbeno podjetje d.d. Radlje, RTS Radlje, Vajs transport Radlje ter Marles hiše d.d. PE Podvelka.

Mestni pihalni orkester Radlje, ki je ob jubileju, 70 letnici delovanja zašel v manjšo krizo, je v zadnjih dveh letih uspel pridobiti kar 10 mladih članov, ki so zamenjali pionirje tovrstne glasbe v Radljah, s katerimi orkester še vedno sodeluje ob najrazličnejših priložnostih.

Orkester šteje okoli 30 članov, mladost in dobro delo z dirigentom, ki se je po besedah predsednika Mestnega pihalnega orkestra Radlje Darka Grubelnika dobro vklopil v orkester, zagotavljajo smelo prihodnost Mestnemu pihalnemu orkestru.

TOMAŽ KARAT

Podporni zid z ograjo na pokopališču Barbara se čedalje bolj nagiba k tlom

Od opozoril k dejanjem?

Čimprejšnja sanacija bi lahko preprečila »lokalno katastrofo«

Obstaja nevarnost, da podporni zid z ograjo na starem delu pokopališča Barbara, s katerim so grobovi ločeni od žar in grobov, urejenih na strmejši legi, ne bo več dolgo zdržal. Morebitni padec zidu, ki se vrsto let čedalje bolj nagiba k tlom, bi povzročil škodo na vsaj šestdesetih grobovih pod njim. Materialna škoda bi bila v tem primeru precej dražja kot takojšnja sanacija. Ne glede na to dejstvo zaenkrat še vedno ostaja samo pri opozorilih, na uradu za komunalno cestno gospodarstvo na Ravnah pa zagotavljajo, da se bo o problematiki letos resneje razpravljalo.

Zgolj opozorila so po petnajstih letih, v katerih se je problem nagibanja podpornega zidu neprestano vlekel, premalo. **Ernest Blatnik**, direktor Komunalnega podjetja (KP) Log, ki upravlja s pokopališčem Barbara, je povedal, da so v minulem obdobju večkrat opozorili na te težave, vendar se k njihovem reševanju ni pristopilo.

»Sami denarja za sanacijo ne moremo zagotoviti, zato je nujna pomoč občin. Škoda bi, v primeru, če bi se zid porušil, ne bila samo materialna, saj gre pri poškodbi grobov za vprašanja pietete ljudi, ki so tam pokopani,« je zagotovil Ernest Blatnik.

Glede na to, da se je občina Ravne-Prevalje razdelila na dve občini, pokopališče pa služi potrebam obeh, so pri KP Log za vodstvi občin Ravne in Prevalje pred kratkim pripravili poročilo s poslovnimi pobudami za poslovanje KP, v katerem so seznanili tudi s vprašanjem sanacije pokopališča.

»Zaradi problema plazovitosti območja na pokopališču je problematika na robu lokalne katastrofe,« so zapisali v poročilu in dodali, da se dosednji dogovori o njenem reševanju niso uresničili, da pa bi se to spremenilo, je nujna denarna pomoč občin. Po pripravljenem predračunu za projekt sanacije bi najnujnejša dela stala približno osem milijonov tolarjev. Da so čimprej potrebna, meni tudi vodja Pogrebne službe pri KP Log **Aljoša Kamenik**: »Na lastne stroške smo v zadnjem času morali popraviti že šest grobov. Če se zid poruši, zdaj se že dotika novega spomenika ob grobu, bo hudo. Prekopi umrlih, s katerimi se večina svojcev niti ne bi strinjala, so zelo dragi. En prekop stane okrog dvesto tisoč tolarjev.«

Kamenik je dodal, da se tu in tam pritožujejo tudi ljudje, zlasti v novembru, ko skušajo še bolj kot sicer urediti grobove, pa tega zaradi nagnjenega zidu niti ne morejo več primerno.

Na uradu za komunalno cestno gospodarstvo na Ravnah so s problematiko nagibanja zidu seznanjeni in nameravajo, kot je dejal **Andrej Bukovec**, vodja urada, preučiti predlog sanacije, ki ga je v teh dneh po Bukovčevih besedah moralo predložiti KP Log.

»Dogovorjeni smo, da bomo potem na občini preučili predlog sanacije in v nadaljevanju se bo razmišljalo o denarnih sredstvih, ki so potrebna za sanacijo,« je sklenil Andrej Bukovec.

PETRA LESJAK

Druženje starejših za lepši dan

V času novoletnih srečanj so svoje vrste združevali tudi starejši občani Mežiške doline, ki so jih, kot je v navadi že vrsto let, na skupno druženje povabili predstavniki Območnega združenja Rdečega križa Mežiške doline. S pomočjo društva upokojencev in invalidov, krajevnih skupnosti in občine so organizatorji na Ravnah in Prevaljah uspeli zbrati več kot tristo ljudi, starejših od 80 let, ki jim tovrstna srečanja poživijo sicer enoličen vsakdan.

»Srečanja so resnično namenjena starejšim, za katere vemo, da so osamljeni. Nekateri sicer imajo sorodnike, drugi pa so prepuščeni samim sebi. In prav slednji so ob novem letu dobili samo naše darilo,« je povedala **Meta Apohal**, sekretarka Območnega združenja RK Mežiške doline.

Aktivisti RK so upokojence, stare več kot 80 let, ki so bolni in nepokretni in se srečanj na Prevaljah, Ravnah, Lešah in v Kotljah niso mogli udeležiti, obiskali na domu in jim poklonili manjša darila. Ta so sicer prejeli tudi udeleženci srečanj, najstarejše na posameznih prireditvah, obogateneh s kulturnim programom, pa so obdarili še s cvetjem.

Tekst in foto: Petra Lesjak

Združenje častnikov ob dnevu samostojnosti

V občini Dravograd so 26. december, dan samostojnosti republike Slovenije, proslavili tudi z razvitjem praporja občinskega Združenja slovenskih častnikov. Ta vojaška strokovna stanovska organizacija je naslednica ZRVS in na območju Dravograda povezuje preko sto podčastnikov in častnikov. Predsednik društva ZSČ Dravograd je **Janez Bračko**. Njihovo dejavnost podpirajo tudi organizacije iz lokalnih skupnosti, saj je trakove na prapor pripelo deset predstavnikov donatorjev.

Razvitje prapora v Dravogradu

Prireditve so se udeležili tudi predstavniki tukajšnjih vojaških in policijskih organov ter borčevske in veteranske organizacije. Osrednji govornik je bil podpredsednik republiškega Združenja slovenskih častnikov, major **Jože Kobolt**, udeležence pa sta med drugimi pozdravila župan **Rado Krpač** in predsednik območnega ZSČ Brežice Ernest Ferk.

Za dolgoletno delo v častniški organizaciji so podelili plaketi Miroslavu Faletovu in Francu Veršniku, zlate značke pa Mihaeli Zavec - Mihelič, Štefanu Prši in Francu Sirku.

Organizatorji so svečanost popestrili s kulturnim programom zborovskega petja in harmonikarjev, druženje pa sklenili s plesom.

Samo Šavc

Spet Gradovi kralja Matjaža v Podpeci

Prireditve Gradovi kralja Matjaža pod Peco se je z leti dobro prijela, saj v ekipni gradnji snežnih gradov sodeluje vse več udeležencev, ki so se pripravljani spopasti z mrazom in kupe snega spreminjati v mojstrovine. Tudi zadnji januarski vikend, ko bo na vrsti letošnja gradnja za spečega kralja Matjaža in družico Alenčico, si organizatorji, podjetje ALP Peca, obetajo precejšen obisk.

Začelo se bo pravzaprav že v petek, 29. januarja, s tradicionalnim nočnim slalomom ob baklah na smučišču v Črni na Koroškem, v galeriji hotela Klub Krnes pa bodo kot uvod na sobotno zidanje gradov predstavljene pretekle prireditve, ki so v minulih letih zvrstile v Podpeci pri Matjažu.

Tam bo v soboto, 30. januarja, pestro že od zgodnjih jutranjih ur, ko se bodo lahko vse ekipe, ki se bodo namenile sodelovati, prijave in se lotile izdelave svojih gradov. Gradnja bo potekala do poznega popoldneva, vmes pa bodo obiskovalce razvedrili s športno zabavnimi igrami. Med predstavnicami nežnejšega spola bodo poiskali Alenčico za dolgobradega Matjaža, ki se bo pridružil ekipam in ocenil, kateri grad bi mu najbolj ustrezal za nadaljnji počitek.

Dokončane gradove bodo ocenili tudi strokovna komisija in obiskovalci, najlepše izdelke pa čakajo nagrade. Podpeco bodo krasili številni gradovi še več dni po prireditvi, v nedeljo pa se bodo lahko ob ogledovanju gradov čudili najmlajši, ki bodo prišli sodelovat k 'snežnemu popku', zabavni prireditvi, namenjeni prav njim.

Tekst in foto: Petra Lesjak

Gradovi kralja Matjaža '99

PROGRAM PRIREDITVE

Petek, 29. januar 1999, Črna na Koroškem

19.00 Tradicionalni črnjanski nočni slalom ob baklah. Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad najboljšim tekmovalcem.

21.00 Zabava v Hotelu Club Krnes.

V galeriji Hotela Club Krnes bo predstavljeno gradivo o preteklih prireditvah Gradovi kralja Matjaža.

Sobota, 30. januar 1999, Podpeca

09.00 Zbiranje prijav za tekmovanje v gradnji snežnih gradov.

10.00 Pričetek celodnevne gradnje snežnih gradov s spremljevalnimi prireditvami. Športno zabavne igre.

Prihod kralja Matjaža in izbor Alenčice. Srečanje Matjažev Kraljev iz Slovenije.

17.00 Zaključek gradnje.

Ocenjevanje gradov.

Glasovanje občinstva za najlepši grad.

18.30 Prižiganje bakel na gradovih.

19.00 Fanfare.

Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad.

Zabava ob kresu na prizorišču gradnje in pri gostincih v Črni na Koroškem.

Nedelja, 31. januar 1999, Podpeca

Ogled gradov.

12.00 Snežni popek - zabavna prireditev za najmlajše.

13.30 Kralj Matjaž podeli nagrade avtorjem najboljših prispevkov z literarnega natečaja.

Zabavno popoldne z družabnimi igrami.

Organizatorji prireditve:

A.L.P. PECA d.o.o.

Okrepčevalnica Pri Matjažu

Občina Črna na Koroškem

LITTERA SCRIPTA MANET - NAPISANA ČRKA OSTANE

grafični studio

kar ostane,
mora biti še posebej
skrbno izbrano v skladno
harmonijo vsebine in oblike ...

CERDONIS

Zemljepisna založnica d.o.o.

Stari trg 27B,

2380 Slovenj Gradec

tel: (0602) 43 143, 501 841

fax: (0602) 43 100

e-mail: cerdonis@jkm.si

(v podlagi tisk iz delavnice Matevža Cerdonisa, 15. stoletje)

V Ribnici uspešen začetek Turistično informacijske pisarne

V Ribnici na Pohorju že tri mesece deluje Turistično informacijska pisarna, ki so jo ustanovili z namenom obuditve turistične dejavnosti v tej nekdanji zelo znani turistični vasi. Kot je povedal vodja pisarne **Aleš Zapečnik**, ki to nalogo opravlja prek projekta javnih del, so v dosedanjem obdobju opravili že precej nalog. Tako so v devetdesetih gospodinjstvih izvedli anketo, s katero so skušali pridobiti mnenja in interese občanov za izvajanje turistične dejavnosti in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah. Kot so pokazali rezultati, je med prebivalstvom veliko zanimanje za to dejavnost, ki bi se je s finančno podporo države tudi lotili.

Med bistvenimi nalogami, s katerimi se ukvarja Turistično informacijska pisarna s sedežem v prostorih bivše Krajevne skupnosti Ribnica, je tudi priprava razvojnih programov in dispozicij za razvoj turizma, ki naj bi temeljil tudi na projektih celostnega razvoja podeželja in obnove vasi. Sicer pa je v pripravi tudi turistični katalog oziroma prospekt, v katerem naj bi predstavili močnosti, ki jih ponuja ta destinacija z okolico, ki ji bo potrebno vrniti vlogo turistične vasi.

Kot je povedal vodja Turistično informacijske pisarne **Aleš Zapečnik** je turizem, ki naj bi bil tudi eden izmed prioritarnih projektov nove občine Ribnica, edina panoga, ki daje temu območju z naravnimi danostmi in prebivalcem nadaljnjo perspektivo.

T.K.

Šentjanž pri Dravogradu:

Telovadnica zgrajena, čaka še prizidek

V občini Dravograd so v lanskem letu pričeli z eno izmed večjih investicij v šolstvu, v kateri s samoprispevkom sodelujejo tudi krajanji sami. Gre za izgradnjo telovadnice k Osnovni šoli Šentjanž, ki je še spomladi lanskega leta burila duhove med prebivalci.

Kot smo izvedeli na občinski upravi občine Dravograd, je investicija v grobem že zaključena, saj je bil zanjo že opravljen tehnični pregled. Telovadnica, ki zadovoljuje vse kriterije in normative, je občino Dravograd kot investitorja veljala 178 milijonov tolarjev, v investiciji pa prek samoprispevka s 30 milijoni tolarjev sodelujejo tudi krajanji. Del sredstev pričakujejo tudi s strani resornega ministrstva.

Uporabna površina telovadnice se razprostira na okoli 450 kvadratnih metrih, okoli 100 kvadratnih metrov pa zasedajo pripadajoči prostori.

V sklopu investicije v telovadnico Šentjanž je občina Dravograd uredila tudi dvoje asfaltiranih športnih igrišč ob samem objektu telovadnice, s skupno površino 840 kvadratnih metrov. Sicer pa je za telovadnico nabavljena tudi že notranja oprema v skupni vrednosti 6 milijonov tolarjev, ki naj bi jo zmontirali v prihajajočih dneh in tednih, saj pričakujejo, da bo kmalu moč pridobiti tudi uporabno dovoljenje. Telovadnico, katere izvajalec je bil **SGP Kograd IGM Dravograd**, naj bi namenu predali že v naslednjem mesecu. V občini Dravograd se že pripravljajo tudi na takoimenovano drugo fazo investicije v Šentjanžu pri Dravogradu, kjer jih čaka še investicija v prizidek k tamkajšnji Osnovni šoli. S prizidkom, ki bo po grobi oceni veljal okoli 150 milijonov tolarjev, naj bi pridobili okoli tisoč kvadratnih metrov površin, v katerih bodo uredili učilnice in kabinete.

V primeru, da bodo na voljo zadostna finančna sredstva, bi lahko prizidek uredili že do konca tega leta. V investiciji bodo s samoprispevkom z 20 milijoni sodelovali krajanji, precejšen del sredstev pa občina pričakuje od Ministrstva za šolstvo in šport.

T.K.

V žep bo treba seči tudi takrat, ko se bomo želeli znebiti stvari, ki smo si jih težko kupili

Surovina d.d. Maribor - Poslovno področje Koroška z enotami Radlje, Ravne in Slovenj Gradec se že vrsto let ukvarja s težavami, ki jih povzroča recesija na trgu sekundarnih surovin. Kot je povedal vodja Poslovnega področja Koroška **Slavko Komše**, jih je recesija na segmentu avto pločevine, bele tehnike in zbirne pločevine prisilila, da so pričeli z ovrednotenjem prevzema tovrstnih sekundarnih surovin. Za države Evropske unije je tovrstna poteza domala samoumevna, saj tam že vrsto let poslujejo po tem principu.

Glede na razvade našega prebivalstva bi morda ta ukrep Poslovne enote delniške družbe Surovina Maribor za Koroško lahko povzročil, da bi se takoimenovana divja odlagališča v očem javnosti odmaknjenih krajih še razbohotila, saj je že sedaj nemalo odpadne avtopločevine, bele tehnike in ostale odpadne pločevine v obliki sodov na tovrstnih mestih na pretek. Žal je to odraz nivoja, ki ga prebivalci tega območja kažejo s tovrstnimi dejanji, na drugi strani pa so v veliki meri zatajili tudi državni in občinski represivni organi, ki naj bi skrbeli, da do tovrstnih odlagališč ne bi prihajalo. Vsekakor bi se tovrstna dejanja lahko z zakonom, ki je v pripravi, vsaj razpolovila, če že ne popolnoma preprečila, saj naj bi kupci avtomobilov in bele tehnike že ob nakupu novih vozil plačali takso za prevzem in uničenje ali reciklažo na za to pooblaščenih družbah.

Trenutno je na skladiščnih prostorih Surovine d.d. Maribor - Poslovno področje Koroška kar okoli 300 ton tovrstne pločevine, ki omenjeni družbi v bistvu povzroča le strošek, saj bi izpraznitev pločevine s skladiščnih mest Surovino veljala kar slaba dva milijona tolarjev, samo stiskanje pločevina pa velja 4 tolarjev po kilogramu.

Glede na tovrstne stroške in v izogib ekološkim problemom bo v bodoče potrebno za neuporaben osebni avtomobil brez steklovine in plastike ob prevzemu na skladiščih Surovine d.d. Maribor - Poslovna enota Koroška odšteti tri tisoč tolarjev, za neočiščen osebni avtomobil pa pet tisoč tolarjev. Za prevzem bele tehnike, pri čemer hladilnih omar in hladilnikov, ki vsebujejo plastiko in poliuretanske mase, sploh ne bodo sprejemali, bo treba odšteti 500 tolarjev po komadu.

Ta ukrep, za katerega so se odločili zgolj iz razloga, ker tovrstna pločevina na trgu, na katerem delniška družba Surovina išče tudi svoj obstoj, ni rentabilna, za izvajalca teh uslug pomeni le osnovno pokritje stroškov. Kot je povedal vodja Poslovnega področja Koroška v Surovini Maribor d.d. **Slavko Komše**, je ravno ta problem Poslovnemu področju Koroška že povzročil težave, ki se odražajo v obliki manjše izgube.

Sicer pa v Surovininih enotah na Koroškem, kjer je na treh lokacijah zaposlenih 30 delavcev, največ težav povzroča neposredna odvisnost od odjemalcev, kot so železarne, livarne in papirnice, ki se že same komaj bore za obstanek na trgu. Kljub temu so v lanskem letu v Surovini Maribor d.d. - Poslovnem področju Koroška uspeli realizirati kar velik del investicij v transportna vozila, poleg tega pa jim je uspelo urediti tudi deponijo za čiščenje odpadnih olj in voda, ki ustreza vsem ekološkim standardom in kriterijem.

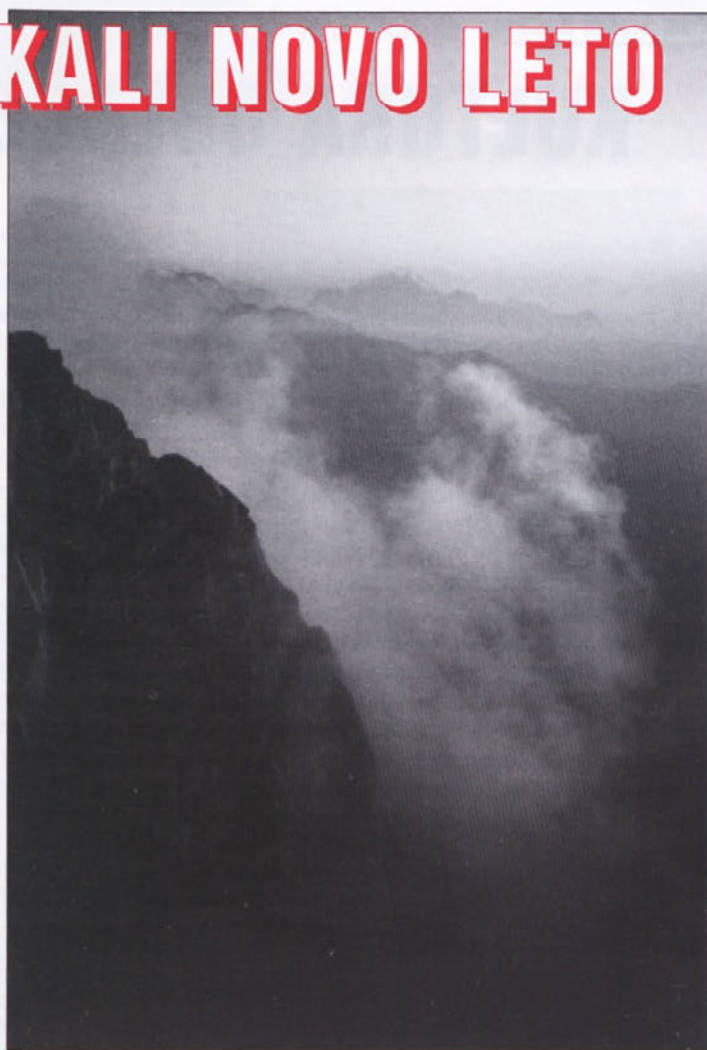
TOMAŽ KARAT

KAKO SMO PRIČAKALI NOVO LETO NA VRHU RADUHE

So stvari, za katere ne bomo nikoli vedeli, zakaj so in zakaj obstajajo, kakšen je njihov namen in čemu služijo. Tega nam ne bo povedal nihče, nihče nam ne bo povedal, zakaj je čas, ki tako hitro mineva. Vsako leto smo starejši, odrasli in bogatejši za novo izkušnjo, novo doživetje. So stvari, ki jih ne maramo in so Stvari, ki jih ljubimo in za katere se splača živeti, pa četudi samo en dan. Pisalo se je leto 1998, pa vendar je tudi to minilo kot vsako drugo, za ene bolj, za druge manj uspešno. Zadnje dneve, ko je zemlja zaključevala svojo že ne vem kolikokrat začeto pot okoli sonca, smo se vsi pripravljali, da pričakamo novo leto, ki ga bomo pisali s tremi

enakimi ciframi.

Nekateri smo se odločili, da ga pričakamo v gorah, tam kjer preživimo večino svojega časa in za katere živimo s srcem in dušo. Ura je bila deset zvečer, ko se je od zavetišča GRS Prevalje v Grohotu odlepilo osem senc, ki so s počasnimi koraki odšle proti vrhu Raduhe. Visoko na nebu jim je osvetljeval in kazal pot mesec. Slišalo se je samo dihanje in škripanje snega pod težkimi koraki. Ena izmed teh senc sem bil tudi jaz. V glavi sem "premleval" dogodke, ki so se zgodili med letom in nisem mogel verjeti, da bo počasi vsega konec; pa vendar me je gnala radovednost, kako in kaj vse se bo še zgodilo v prihodnje.

Visoko na nebu je osvetljeval in kazal pot mesec. Slišalo se je samo dihanje in škripanje snega pod težkimi koraki... proti vrhu.

KOROŠKI
97,2 FM **Radio**
SLOVENJ GRADEC

Meškova 21 / 2380 Slovenj Gradec
tel.: (0602) 41 245, 41 818 / fax: 42 600

... VSAK DAN...

... VES DAN...

Okrog polnoči so sence stopile na vrh gore. Sedaj smo bili del nje, nje, ki je tako tiha in skrivnostna. Le koliko je stara, le kaj vse bi nam povedala, če bi znala govoriti?! Koliko zgodb, ki bi nam razširile obzorja, bo obdržala zase?! Tega verjetno nikoli ne bomo izvedeli, vendar pa bomo postali delček njene zgodovine. Minevale so še zadnje minute, sekunde... Na robu je gorela bakla, dolina je bila pokrita z meglo, z neskončno belino, ki ji ni bilo ne konca ne kraja...

...in potem, **poki zamaškov s šampanjca, stiski rok, poljubi in toplina pri srcu.** Na rokah vetra so iz doline prihajali zvoki harmonike, mi pa smo bili tu, sami, srečni in zamišljeni. Zdaj smo tu, nikoli več 98, samo še 99 in potem 2000. Res smo lahko srečni, bili smo lahko izbrani, da bomo lahko dočakali naslednje tisočletje in ne smemo jih razočarati.

Prve minute novega leta smo že okusili, in bile so čudovite in vsi smo upali, da bodo tudi naslednje čim lepše, polne sreče, veselja, zdravja in miru. Ja, miru, miru v duši, miru v svetu, saj je to navsezadnje najpomembnejše, mar ne?

Počasi, kot so prišle, so sence zapuščale goro in jo pustile samo. Ta pa se je skrivnostno zavila v meglo, kot bi bila žalostna, da je postala starejša in da se je v njen "obraz" urezala nova brazda, ki bo z leti postala še globlja.

Vsem Korošcem, Slovincem in prebivalcem modrega planeta pa sence z vrha (Franc, Meta, Davorin, Gusta, Mali, Peter, Tatjana in Matjaž) Raduhe želijo **SREČNO NOVO LETO** 1999 in tisto, kar si sami najbolj želite, pa poboljšajte se, ha; ha;... Tebi gora: "Hvala za vse, pa kjerkoli si že!"

Matjaž Šerkezi

Piše: Stanka Blatnik

JO NAMERNO ZAPOSTAVLJAMO?

KULTURA OBLAČENJA

v trenirki

V dobi prihajajočega tisočletja, ob velikih željah po vstopu v evropsko unijo in tehnološko naprednem življenju se v naši deželi vzporedno kar samo poraja tudi razmišljanje o delu naše splošne kulture, zrcalu naše razgledanosti in naprednosti – oblačenju.

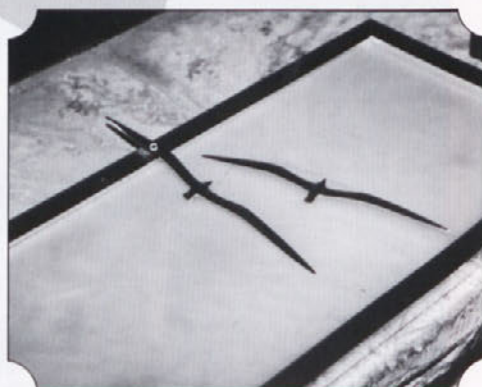
V nobeni razviti evropski državi namreč ne moremo v mestu ali naselju sredi popoldneva, pa čeprav gre zgolj za nedolžen nakup v sosednji trgovini, srečati človeka v – trenirki. Pri nas se ta pojav dogaja dnevno in masovno, nekateri ljudje svojo navado prav radi povzdigujejo kot eno svojih lepih lastnosti, češ, kako prijeten sem, ker sem komot. Trenirka je vsaj v svojem prvotnem poslanstvu pomenila udobno in športno oblačilo, namenjeno rekreaciji in preživljanju prostega časa doma ali v naravi. V oblačenje so jo uvedli mladi s svobodnejšimi nazori in načinom življenja. To je bilo zelo dobrodošlo in na nek način nujno potrebno, da je celotna človeška populacija pričela živeti bolj svobodno in neobremenjeno. Vse dokler ni trenirka postala nekakšna univerzalna uniforma.

Kaj pa kavbojke?, boste vprašali. Tudi kavbojke se nosijo povsod. Seveda se nosijo, ampak kavbojke so hlače, ki imajo svoj določen namen. Niso namenjene rekreaciji, ampak so vrhne oblačilo, tisto, ki ga oblečemo čez spodnjice in potem gremo z njimi v šolo, službo ali na zabavo. Če bi bilo tako zelo vseeno, v kakšnem oblačilu predstavljamo svojo osebno identiteto družbi, zakaj potem ne bi v toplih dneh šli v službo kar v pižami? Pižama je še bolj komot. Pa še dlje bi lahko spali zjutraj in prihranili čas za preoblačenje.

Oblačilo je način predstavitve svoje osebnosti navzven, soljudem. Ker smo družbena bitja, se med seboj sporazumevamo na najrazličnejše načine, se pogovarjamo, poslušamo in gledamo, torej s svojo fizično prisotnostjo kontaktiramo med seboj. Ker se venomer učimo, da bi veliko znali in veliko posredovali drugim, nam ne sme biti vseeno niti, kako smo urejeni. Tudi to je naš jaz. Kadar gledamo npr. nastop glasbenikov, občudujemo tudi njihovo zunanjo, vizualno podobo, smo navdušeni nad njihovim imageom in se po njem včasih tudi sami zgledujemo. Enako doživljamo pri srečevanju z zanimivimi ljudmi s smislom za estetiko in igro. Njihova izpoved nas navduši in v nas vzbudi željo po identificiranju. V dobi prihajajočega tisočletja tako estetsko zavednejši posamezniki kot tudi svetovna moda težijo k vzpostavitvi neke individualne podobe v oblačenju. Karakter zavzema vodilno vlogo pri oblikovanju osebnega stila. Ta pa se gradi vedno postopoma, sorazmerno z razvojem osebnosti oz. njene moči, intenzivnosti in originalnosti. Pa ne v trenirki.

Na vseslovenski razstavi je bila prisotna tudi dežela Koroška

Prefinjeno oblikovan kovinski nakit Romane Bukovec

V RAZKOŠJU...

RAZSTAVA VEČERNIH KREACIJ SLOVENSКИH OBLIKOVALCEV

Zgodba se prične z eksperimentom...
pletilni studio Draž

Vedno zapeljiva. Avtorica in manekinka Urška Draž

Še en dogodek v spodbudo kulturi oblačenja na domačih tleh. Dogodek, ki je ponovno navdušil množico gostov ob otvoritvi in pustil sledi v spominu tistih, ki občutijo razliko med modernim, trendovskim ter oblikovanim izdelkom, ki nosi določeno vsebino in sporočilnost.

Razstava je naselila prostor srednjeveškega križnega hodnika, zgodovinskega dela samostana, na čigar pristin temeljih danes stoji dograjeni hotel Adria Convent v primorskem Ankaranu. Okolje kot nalašč primerno za razstavo oblek je gostilo dvanajst že uveljavljenih oblikovalcev iz vse Slovenije, tistih, ki se ukvarjajo z oblikovanjem slavnostnih oblek, pa izdelovalcev Idrijske čipke, oblikovalcev nakita in čevljev.

Izražanje v oblikovanju je dobilo posebno težo ob združitvi različnih pristopov in tako raznolikih kreacij. Nekatere so zelo eksperimentalne in vsebinsko močne, druge pa že tehnično izpopolnjene, zelo uporabne in estetsko dovršene. V mnogih se čuti izrazita osebna nota avtorja.

Organizatorica razstave in hkrati udeleženka - oblikovalka **Tanja Zorn Grželj** iz Nove Gorice, je o prireditvi povedala:

»Prirediti tovrstno razstavo tudi izven Ljubljane se mi je še posebej v predbožičnem času zdelo smiselno, saj smo s tem na nek način skušali dvigniti raven kulturne in oblačilne osveščenosti ljudi. Čeravno smo to mogoče dosegli le pri peščici posameznikov, je bil splošen odziv na celotno prireditev dober, v naslednjih dneh se je v hotelu odvijalo silvestrovanje, novoletni ples in podobne zabave, tako da je bilo občinstvo izbrano tudi za nas. Obleke, ki so se potegovale za naziv najlepše večerne kreacije za miss Slovenije '98, so zelo dodelane in razkošne, sploh pa aktualne za ogled, poleg teh smo gostili tudi oblikovalce, ki so se tega natečaja udeleževali prejšnja leta in nekatere samostojne ustvarjalce z odgovarjajočim konceptom razstave. Posebej moram pohvaliti predstavitev svečanih pričesk salona Pavel in izvrsten make up Martine Mužina. Podobne prireditve na Primorskem se bodo v bodoče vsekakor dogajale, dokler bodo aktualne in dokler bomo sami oblikovalci pripravljeni sodelovati na samostojen in tako vzpodbuden način.«

Pestrost razstave je nadgradilo posebno svečano vzdušje ob otvoritvi s koncertom črnskih duhovnih pesmi in seveda živimi modeli, manekenkami v oblekah iz pripadajočih kolekcij, sprehajajočimi po razstavišču...

Stančka Šukalo za Stanko Vauda

Harmonija z ambientom. Večerna kreacija Maje Štamol

MAJA PUR

Pregovor pravi, da največji dobrotniki človeštva niso tisti, ki grade mostove čez reke in prekope. Največji dobrotniki so tisti, ki grade mostove od srca do srca. Od duše do duše. Za to pa je dovolj prijazen pogled, nasmeh, pesem in odkrito srce. In vse to nam podarja naša pevka **Maja Pur**.

Tako se je predstavila:

"Rojena sem 10. septembra 1974, prihajam iz Slovenj Gradca in sem profesorica razrednega pouka. Glasbeno pot sem začela na glasbeni šoli na Ravnah na Koroškem. Pojem že od otroštva, bolj intenzivno pa se ukvarjam s petjem zadnjih sedem let. Sodelovala sem na festivalih in prireditvah narodno zabavne kot tudi na festivalih zabavne glasbe: Lojtrca domačih 1993, Četrtek večer, Glasba ne pozna meja, oddaja Po domače, Naj valček, Polka 1995, Ptujski festival 1997, na Radijski delavnici, festival Melodije morja in sonca, Nova scena 1997, Festival narečne popevke 1995 - nagrada za besedilo, 1996 nagrada strokovne komisije in 1997. Nastopala sem tudi na državni proslavi v Cankarjevem domu

Maja Pur

leta 1997. Posebno veliko sem dosegla na božično-novoletnih Marjancah 1995, 1996, 1997. Nastopala sem na Orfejčevi paradi na Ptuj 1997. Leta 197 sem izdala samostojni projekt, zgoščenko in kaseto, pri Založbi kaset in plošč RTV Slovenija. Moji posnetki se vrstijo na vseh radijskih postajah Slovenije. Rada prepevam tudi z ljudmi, saj so vsi, ki v srcih dobro mislijo, ljudje moje vrste."

Maja se ne postavlja, kot mnoge, v ospredje, njena bližina, preprostost človeka osrečuje. Tako spoznavamo, da je med nami pevka, ki tudi tistim, ki jih kot profesorica uči, daje sebe. Takšni ljudje pa ostajajo v nas kot lepa dota.

Viktor Levovnik

MARIJAN SMODE

Pred kratkim sta izšli nova kaseto in zgoščenka Marijana Smodeta "Sedaj sva le prijatelja". Kot zanimivost velja poudariti, da je Marijan tokrat aranžiral pesmi v prijetnih latino ritmih, tako da bodo sprejele projekt tudi diskoteke po Sloveniji. Marijan z izidom tega projekta začinja s praznovanjem 15-letnice aktivnega dela na slovenski zabavnoglasbeni sceni. Na kaseti Sedaj sva le prijatelja je deset novih pesmi. Medtem ko sta pesmi NE KLIČI JE in naslovna SEDAJ SVA LE PRIJATELJA v prepoznavnem Marijanovem stilu, z dodatki latino inštrumentov, je tretja pesem z naslovom SUZANA, SUZANA veseljaška in namenjena vedrejšim trenutkom.

Nova kaseto Marijana Smodeta

Prvič pa je Marijan napisal tudi pesem, ki neka-ko spada v okvir prednovoletnih praznovanj in jo je naslovil BOŽIČNA NOČ. Zadnja pesem na A strani je nostalgična in nosi naslov KO SE POMLADI VRAČAJO. Na B strani je še pet pesmi, ki so vse avtorsko delo Marijana Smodeta in zagotovo ne bodo razočarale njegovih zvestih poslušalcev. Kaseto in zgoščenka sta izšli pri založništvu KORODISC, v istoimenskem studiu je bil vse material tudi posnet.

PIŽAMARJI

Bor Zupančič

Računalniški inženiring

Vili VELER s.p.

VV SOFTWARERAČUNALNIŠKE PROGRAMSKE
REŠITVE ZA OBRTNIKE IN S.P.

NAŠO PROGRAMSKO OPREMO LAHKO KUPITE PO UGODNIH CENAH

NOVO - NOVO - NOVO - NOVONUDIMO MOŽNOST NAJEMA
PROGRAMSKE OPREME

za okolje DOS, Windows 95/98

Zagotavljamo stalen servis in usklajenost programske opreme
s predpisi in s slovenskimi računovodskimi standardi.Pokličite nas, zahtevajte cenike in kataloge.
Se priporočamo!

Računalniški inženiring

Vili VELER s.p.

VV SOFTWARE

Javornik 44, 2390 Ravne na Koroškem, SLO

TEL./FAX:0602 21277-GSM: 041 643 885-E-Mail: vili.veler@siol.net

**šport
LOJCA**

Telefon: (0602) 22 368

**VELIKO
SEZONSKO****ZNIŽANJE CEN****ZIMSKÉ KONFEKCIJE 30%****do 25. 1. 1999****VELIKO
SEZONSKO
ZNIŽANJE CEN****ZIMSKÉ OBUTVE****do 30%
posamezni pari do 50%****do 7. 2. 1999****LOJCA**

RAVNE - MEŽICA

22 368

35 472

AVTO FINEX

AVTO FINEX d.o.o.

PE Ravne na Koroškem

Koroška cesta 14

2390 Ravne na Koroškem

Telefon: 0602 287 560

Telefax: 0602 287 561

IZREDNI POPUSTI**DO 300.000 SIT****posojla že od T + 2% dalje****Vsaki stranki uredimo najugodnejše financiranje na položnice.****Iz naše ponudbe:**

- PRIDE - 1.021.900 SIT ali polog + 13.600 SIT
- PRIDE WAGON - 1.349.900 SIT ali polog + 23.000 SIT
- SEPHIA - 1.739.900 SIT ali polog + 24.000 SIT
- CLARUS WAGON - 2.449.900 SIT ali polog + 32.700 SIT
- PREGIO - 1.999.900 SIT ali polog + 26.700 SIT
- SPORTAGE - 2.999.900 SIT ali polog + 40.000 SIT

POSEBEJ UGODNO - NAKUP TRAKTORJEV preko financiranja s položnico!

Dvojni vzhod sonca v Mežici

Ti dve zanimivi fotografiji sta nastali v razmaku dobre pol ure, ko je pod Brnikom v Mežici sonce najprej zašlo (slika 1), pa se spet veselo prikazalo izza Jesenikovega vrha (slika 2). »Dvojni mežiški sončni vzhod« je v teh dneh posebnost, ki bi jo lahko s pridom izkoristila tudi turistična Mežica.

Posnetka: Marijan Mauko

NATROSIL JIH JE...

- **Ljubezni ne izpoveš skozi stisnjene zobe.**
- **Pri parkiranju je največ zamujenih priložnosti.**
- **Ljudje, ki jih ne maramo, so najbolj pokvarjeni.**
- **Največ nestrpnosti je doma - doma.**
- **Na poti od jaz do ti se toleranca utruji.**

NIKO

SOŽITJE MED OBČINAMA

V Slovenj Gradec je tri dni zapored hodil Božiček iz Mislinje in naslednje tri dni dedek Mraz, prav tako iz Mislinje. Neumorni **Marjan Križaj** se je tudi na silvestrovo pripeljal iz Mislinje v Rotenturn, kjer je vodil novoletno srečanje na prostem. Sicer pa je bilo v lepem ambientu Rotenturna na silvestrskem srečanju še veliko drugih občanov iz sosednje občine Mislinja, ki so bili prav tako hvaležni svojemu "rojaku" za druženje in prizadevanje. Na najboljšem in najbolj "vidnem" položaju je zagotovo bila kompletna **družina Jakoš**. Ob velikosti (oziroma višini) vsakega družinskega člana in dveh pridruženih članah so namreč lahko z dostojne višine kar preko vseh glav opazovali dogajanja na dvorišču, ne da bi komu bilo treba stegovati vrat. Slišati pa je bilo bolj malo, nekaj zaradi petard, nekaj zaradi ozkega dometa mikrofona. Vsekakor je dobro že to, da sta občina in domače turistično društvo sploh organizirala silvestrsko srečanje na prostem, ki se je potegnilo v zgodnje jutranje ure.

Kompensacijske sani

Pravo senzacijo in presenečenje je v Mislinji in okolici pred nedavnim pripravil gospod **Marko Krenker**, eden solastnikov podjetja Žage Cemprin. Ker je v trgovino z lesom včasih vključena tudi kompensacija, si je enostavno omislil sani, ki jih vidite na sliki.

Marko, dobričina, kot je, te sani tudi brezplačno posoja prijateljem in znancem, ki jih takšna vožnja po beli opojnosti posebej veseli. Pogumni dosežejo tudi hitrost do 200 kilometrov na uro. Marko pa tudi sam takole prevažata stare in mlade za popestritev enoličnih zimskih dni.

Posnetek S. Jaš

ŽELELI STE, OBUPAJTE!

Če bi v imenu slovenjgraška ali koroška se ujeli, že davno svojo regijo bi imeli. A kaj, če identiteto bomo izgubili, ker vsi Korošci naj bi se kot Slovenjgradčani rodili?

Pravila upravljanja enotnega deleža bodoče privatizirane družbe Rudnik Mežica MPI d.o.o. Žerjav je nadebuden pravniški genijalec očitno napisal "a la carte". Bodoči (najbrž nategnjeni?) delničarji bodo lahko svojega "tričlanskega zastopnika" odstavili z glasovi vseh imetnikov delnic - torej bo moral za svojo odstavitev glasovati tudi predlagani odstavljeneec. Pa to sploh ni "najbolj dišeča cvetka" dokumenta, za katerega sprejem s podpisom pristopne izjave in soglasja bo v kratkem strašen naval.

Mandat nekaterih direktorjev se podaljša daleč v penzijo.

Poskusite uganiti, kateri strankarski prvak pred leti ni vedel niti tega, kako se naj primerno obleče za ogled smučarskih poletov v Planici, danes pa ve vse.

Protestna številka Maga je bila na zahtevo urednika pretežno črno-bela. Ostale so bile običajne - torej pretežno črno-bele.

V živalskem vrtu nekje v Franciji se je rodila gorila Euro. Simbolika pa taka! Torej bomo ljudje z evrom ponovno "pristali" med opicami.

NIKO

Stisk rok

Ob podpisu pogodbe, težke kot že dolgo ne (za kovaško »prešo« v Metalu, ki jo bo delala družba STO Ravne), sta si prva moža Metala in STO povedala tudi nekaj na uho.

Dr. Milan Švajger (desno): »Čuj Peter, kako pa je tebi uspelo, da ob volitvah nisi stopil v Ljudsko stranko.«

Peter Prikeržnik (levo): »Veš Milan, zaenkrat nimam nobene ambicije, da bi postal obrambni minister ali generalni direktor Slovenskih železarn.«

PRIJAZNOST NE POZNA MEJA

Novinarka Koroškega radia **Irena Fasvald** je za novoletni program na KR pripravila prispevek "Skriti mikrofoni", v katerem so bili posneti pogovori s sodelavci, ki niso vedeli, da snema - mikrofoni so namreč skrila kar v rokah.

Tajnico Miro je hotela potegniti, kako so se stranke pritoževale, da ni bila prijazna. Mira pa se sploh ni razburjala, ampak je milo vpraševala, kdaj, kdo in ob kakšni priložnosti se naj bi pritoževal. No, kmalu je ugotovila, da gre za potegavščino.

Dokaz, da je Mira resnično prijazna, je bil tudi ob Svetih treh kraljih, ko je običaj, da kralji hodijo od hiše do hiše in prepevajo. K Miri so prišli vneto prepevat kar trikrat po trije sveti kralji!!! Se še kdo lahko pohvali s takšno pozornostjo?

Obvoznica bo

Radeljska obvoznica zagotovo bo, čeprav je v letošnjem letu za gradnjo te ceste namenjenega le nekaj drobiža.

Gradnja se bo letos začela, saj bi v nasprotnem primeru morala Darinka Mravljak vrniti 31 milijonov tolarjev, kolikor jih je dobila za odškodnino. Res pa bi Darinka po drugi strani dobila vrnjeno vrtnarstvo in tako bi po koncu mandata lahko spet sadila rožice.

Policaji pred TRO

Te dni smo pred tovarno TRO opazili tri policaje. Ne vemo, ali so imeli radar ali pa so pazili na podjetje TRO, da ga ne bi kdo ukradel.

NAGRADNA IGRA:

POIŠČITE SE V PREPIHU

Z našo nagradno igro POIŠČITE SE V PREPIHU nadaljujemo tudi v letu 1999. Če se bo gospod na naši sliki prepoznal, ga v mesariji Vinka Cehnerja na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu čaka nagrada. Dobil bo mesne izdelke v vrednosti 2.000 tolarjev. Ker pa se počasi že bliža pust, boste v mesariji Cehner za pustne dni med drugim lahko kupili slastne prekajene svinjske brade.

NOVO

ZAVAROVANJE Z MEDICINSKO ASISTENCO V TUJINI

Z zavarovanjem z medicinsko asistenco je potovanje ali bivanje v tujini res brezskrbno. Tudi v primeru bolezni ali nesreče zavarovanec ne bo sam, saj mu bo ob strani stala zanesljiva in izkušena zavarovalnica.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije se je za zagotavljanje kakovostnih in zanesljivih storitev zavarovanja z medicinsko asistenco v tujini povezal z eno največjih in najbolj razširjenih zavarovalnic - s švicarsko ELVIO.

ELVIA zagotavlja zavarovanje z medicinsko asistenco po vsem svetu.

Kaj nudi zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini?

Zavarovanje z medicinsko asistenco omogoča brezskrbno potovanje in bivanje v tujini. Zavarovancem je v primeru bolezni ali nesreče vedno pri roki in jim poleg zagotavljanja in kritja stroškov nujnih zdravstvenih storitev nudi še vrsto drugih praktičnih koristi, brez katerih bi bil bolnik ali poškodovanec v tujini neboljšen. Skladno s Pogoji za dodatno prostovoljno zdravstveno zavarovanje »Tujina z medicinsko asistenco« to zavarovanje:

- krije stroške nujnega zdravljenja v tujini
- predstavnik ELVIE lahko pomaga pri premagovanju jezikovnih preprek, zagotovi medicinsko konzultacijo in prevoz zavarovanca do zdravnika, izbere primerno zdravstveno ustanovo in tja prepelje zavarovanca ter posreduje informacije svojcem zavarovanca
- če mora biti zavarovanec hospitaliziran tudi po planiranem datumu povratka in ga spremlja svojec, tudi zanj krije določene stroške bivanja v hotelu
- organizira in plača povratno vožnjo tudi za zavarovančevega otroka, če ga ne spremlja še druga odrasla oseba
- zagotovi nujna zdravila, ki jih za svoje zdravljenje potrebuje zavarovanec
- posreduje vsa sporočila svojcem ter organizira spremembe na poti (hotelske, letalske itd. rezervacije, sestanki ...)
- pod posebnimi pogoji tudi krije morebitne stroške odvetniških storitev do višine 2.500 DEM

- zagotovi prevoz zavarovanca v domovino, po potrebi s spremstvom
- zagotovi prevoz svojcev zavarovanca, ki so ga spremljali na potovanju, če prvotnega prevoznega sredstva ni več možno uporabljati
- organizira in plača prevoz umrlega zavarovanca in tudi njegovih svojcev, če ni možen povratek s prvotnim prevoznim sredstvom
- povrne stroške nujnega zdravljenja, če zavarovanec ni mogel stopiti v stik z ELVIO in je moral plačati stroške zdravljenja sam.

Kje in kako se zavarujemo?

Zavarovanje se lahko sklene na vseh enotah Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in pri pooblaščenih posrednikih, ki so praviloma turistične agencije.

Zavarovanci se seznanijo z zavarovalnimi pogoji in višino premije, izračunane na osnovi odločitve o coni in trajanju zavarovanja, zavarovalni vsoti, zavarovalnem programu in vrsti police ter sklenejo zavarovanje.

Na podlagi plačila premije v celem znesku prejmejo potrdilo, ki ima veljavnost zavarovalne police in praktično pomeni plačilno sredstvo za nujne zdravstvene in druge storitve v tujini.

PROSTVOLJNA ZDRAVSTVENA ZAVAROVANJA

EMIL PLANJŠEK S PREVALJ PRAZNUJE 85 POMLADI IN 70 LET GOROHODNIŠTVA

POGLED NA SVET JE Z GORA NAJLEPŠI

Med potjo na Uršljo goro sem pred leti z avtom dohitel gornika, oprtanega z nahrbtnikom, planinskim klobukom ter dvema planinskima palicama (imenovanima Makalu, po eni izmed gora v Himalaji). Povabil sem ga, naj prisede. Ker na vrh gore ni mogoče z avtomobilom, sva avto pustila na Naravskih ledinah, pot pa sva nadaljevala peš. Kot se za popotnike spodobi, sva si izmenjala imeni. Prestavil se mi je EMIL PLAJSNEK, doma s Prevalj. Takoj sem vedel, da imam za sopotnika enega izmed najbolj znanih gorohodcev na Koroškem. Čeprav sem dobrih 15 let mlajši, ga nikakor nisem mogel dohitevati. Pa je prijazno upočasil svoj korak.

Naposled sva prispela na sam vrh. Najprej sva se oglasila v RTV oddajniku (stolpu), kjer so naju postregli z vročim čajem, pozneje pa še v samem domu, kjer so naju pogostili z odličnim golažem in s krofom. Ni nama bilo za vrnitev v dolino, a dan se je že prevesil na večer.

Prišel je čas sestopa. Med potjo mi je Emil pokazal vdolbino v skali, kamor naj bi bila stopila sv. Uršula, ko je šla na Goro s svojimi štiridesetimi mučenicami, in kamor sedaj številni romarji vtikajo boste noge za svoje zveličanje in srečo na Zemlji. Če jim res prinaša srečo – za to še ni dokazov!

OBISK PRI EMILU

Minila so tri polna leta, ko sem Emila uspel dobiti doma na Prevaljah. Skupaj sva obujala spomine na njegove ture po prelepih slovenskih planinskih poteh. Pa ne samo

slovenskih. Tudi po Italiji, Avstriji je grizel svoja kolena v žive skale. Pa ne samo v strme gore, tudi po "gričih" so ga vodila pota, saj se je Emil zapisal med strastne gornike, že ko mu je bilo petnajst pomladi. Obiskoval je meščansko šolo v Mežici, ko so kot učenci odšli na izlet na Uršljo goro. Tedaj se je podzavestno zapisal planinarjenju, ker je v svoji notranjosti začutil, da je svet mnogo lepši v gorah, na samotnih poteh. Pravi, da ko se vzpenja v gorske strmine, sliši le prelete planinskih ptic in njihov glasove. »Svet pod teboj je tako majhen. Gore okrog in okrog pa tako prelestne, kar vabijo in še enkrat vabijo...«

Zato se je Emil takoj, ko so na Prevaljah ustanovili Planinsko društvo, vanj med prvimi tudi včlanil. Po drugi svetovni vojni so se na Prevaljah spet našli pravi planinski entuziasti in ponovno ustanovili društvo.

Že 1948. leta se Emil odloči, da bo skupaj s planincema Francem Telcerjem, ki je sicer načelnik postaje Gorske reševalne službe za Koroško, in Jožetom PERUŠEM naskočil našo najvišjo goro - TRIGLAV. Vreme jim je bilo res naklonjeno, zato so dodobra prekrizarili triglavske stene in prepade. Pot jih je vodila še do Triglavskih jezer, v Vrata, na Bogatin... Popotovanje je zato trajalo kar štiri dni. Na to njegovo prvo pravo gorsko turo ga še danes vežejo lepi spomini.

Sicer pa sta s Francijem Telcerjem prekrizarila skorajda vse gore v Zgornji Savinjski dolini, Raduho, Olševo, Brano, Ojstrico, Stol, Robanov kot, da o nižjih "gorah" kot Mrzlica, Pohorje, Smrekovec,

Emil Planjšek

Kočna že ne zgublamo besed.

Udeležuje se tudi pohodov Od Litije do Čateža. Na tem pohodu mu je 1994 leta Marjan Rožič, predsednik Planinske zveze Slovenije, podaril kot najstarejšemu pohodniku planinske hlače. Leta 1996 pa mu je v Moravčah Milan Resnik, priznani vinogradnik, poklonil buteljko cvička, ki ga ima še danes doma - za spomin. Vsi pa so tedaj dobili še planinske nogavice in anorak, pravi Emil.

Ni odveč, če zapišemo, da je Emil naskočil Uršljo goro najmanj štiristokrat. Tu pozna vsak grm, vsako rožo, vsako korenino. Ostro reagira, če opazi, da izletniki na svoji poti na gore trgajo planinsko cvetje. Sam še nikoli ni utrgal niti enega cveta, zavedajoč se, da bi s tem osiromašil našo vse bolj redko planinsko floro.

Naš gorohodec Emil seveda ne bi bil pravi planinec, če ne bi imel vedno v nahrbtniku tudi ličnega dnevnika. Sedaj se mu polni že četrti, vanj odtiskuje planinske žige in vanj se mu vpisujejo tudi znanci, prijatelji, ki jih na svojih pohodih srečuje in spoznava. Med vsemi podpisi mu je še posebej drag podpis LU PEIXINA, kitajskega veleposlanika, ki se mu je v dnevnik podpisal 1995. leta pri Najevski lipi nad Črno. Napis v prevodu pomeni:

»GOSPODU PLAJSNKU ŽELIMO DOBRO ZDRAVJE IN DOLGO ŽIVLJENJE.«

Objavljamo faksimile tega kitajskega posvetila. Emil je vsako leto pri Najevski lipi, kamor prihaja tudi nekaj naših politikov. K lipi se odpravi kar s kolesom, kot tudi na Kremžerjev vrh nad Zavodnjami. Tudi na Peci ni postojanke, ki je ne bi na svojih pohodih pogosto obiskal, pa po haloški vinski cesti od Zavrča do Majšperka se je že sprehodil...

祝布雷姆舍克先生健康快乐

中国驻斯洛文尼亚大使馆

鲁晓新
齐静宜

1995. 7. 8

Rokopis kitajskega veleposlanika mu je posebno drag spomin

Franjo Hovnik

Piše: Aleksander Praper

AVTOMANIJA VOLKSWAGEN

Avtomanija je na sporedu vsako drugo soboto med 9. in 10. uro na Koroškem radiu.

V lanski zadnji številki Prepiha smo Vam v Avtomaniji opisali švedsko znamko Volvo. Tokrat smo ostali kar pri isti črki, le da je teh avtomobilov na naših cestah bistveno več. Torej, predstavljamo Vam znamko Volkswagen.

Zgodovina Volkswagna se je pričela s 17. januarjem leta 1934, ko je **Ferdinand Porsche** nemški vladi predložil načrt ljudskega vozila, kar je vlada podprla z 20.000 markami mesečno. Prvi prototip so izdelali leta 1935. Šifra vozila je bila tip 3 in na njegovi predstavitvi so koncept skritizirali, češ da je predrag, stati bi namreč moral 1000 mark, Porscheju pa je ceno uspelo znižati do 1200 mark. Zato ga je vlada ponovno podprla in odšel je v Ameriko, kjer je v Detroitu preučil

Volkswagen Lupo

ustvaril zelo pozitiven imidž. Leta 1953 so v južni Ameriki ustanovili podružnico, ter pričeli z izdelavo znamenitega **Carmann Ggie**, lepega coupeja na hroščevi mehaniki. V tem času se je pojavil tudi neuničljivi Transporter. V šestdesetih letih so se razširili v Mehiko in Francijo, kupili so Auto union, ter naredili najsodobnejši vetrovnik v Evropi. Leta 1970 so Hrošča izboljšali, dve leti kasneje so odprli podružnico v Sarajevu in istega leta postali svetovni rekorder s 15 milijoni izdelanih vozil Hrošč. V teh letih so predstavili Passata, Sirocca in uvedli nov avtomobilni

prototip W 12, ki ga je oblikoval Italdesign. Mogoče si boste lahko v prihodnje kupili "ljudski avto" za preko 300.000 DEM - kako nespodobno!

Kar se **oblikovanja** tiče, je pravično spregovoriti o avtomobilu, ki je uvedel oblikovne poteze današnjih Volkswagnov. Tisti, ki avtomobilizem vsaj bežno spremljate, boste vedeli, da namigujem na zadnjo generacijo Passata, ki so ga razvili kar na podvozju

Passat - armaturna plošča

množično proizvodnjo in kupil za skoraj 40 milijonov mark orodja. Po koncu razvoja in izpopolnjevanja je leta 1937 projekt stal 50 milijonov mark.

Konec leta 1937 so ustanovili družbo Gezuvor, ki se je septembra 1938 preimenovala v **Volkswagen**. Kraj za izdelavo **Hrošča** v geometričnem središču Nemčije so poimenovali kar Volkswagenstadt. Prodajo je prekinila vojna in pri Volkswagnu so izdelovali vojna vozila na osnovi Hrošča. Angleži so leta 1945 mesto preimenovali v Wolfsburg. Hrošč si je zaradi trpežnosti in nezahtevnosti

Novi volkswagnov Golf

bilski razred z Golfom. Leta 1986 so prevzeli lastništvo nad Seatom, 1990 nad Škodo in leta 1998 nad Bentleyem in Bugattijem, Audiju pa so kupili še Lamborghinija.

Zelo velik podvig je tudi predstavitev **TDI motorja** leta 1993, s čemer so postavili nov mejnik v razvoju dizlov. V zadnjem času je novi generaciji Passata sledil **Golf IV**, temu pa **Bora**, ki je zapolnil vrzel med njima. Manjkala ne bosta niti novi Hrošč in mini avtomobilček Lupo. Za sladokusce z globokim žepom so predstavili tudi superš-

Audija A 4. Družina "ljudskih vozil" je s peto generacijo Passata, ki so ga predstavili leta 1996, presenetila vse, ki smo trdili, da je večina Volkswagnov zadnjega obdobja zgolj povprečno oblikovanih.

Vse, kar so Volkswagni prejšnjih generacij imeli, je bil kvalitetno izdelan, varen in trajen avtomobil. Morda pa je bilo to dovolj? "Duše" ni bilo niti na seznamu dodatne opreme, zato ni bilo pričakovati, da bi ti avtomobili vplivali na čustva potencialnih kupcev. Neizrazita oblika se je zlahka razgubila v množici, kar je idealna lastnost za avtomobilске tatove.

Temu je novi Passat naredil konec. Iz oblikovalskega vodstva je prišla zahteva, naj novi modeli (Passat, Bora, Golf in Lupo) uberejo drugačno pot kot doslej. Pri Passatu so poleg varnosti, zanesljivosti, napredne tehnologije (ki jo je posodil Audi, katerega geslo je napredek skozi tehniko) zahtevali še napreden design (tega so bili v času Hrošča in prve generacije Golfa že sposobni).

Vodja oblikovalskega centra VW, v katerem danes dela tudi mladi mariborčan Robert Lešnik, je izjavil: "To je začetek nove oblikovalske dimenzije". Najbrž je mislil Volkswag-nove?

novi hrošč

Pri oblikovanju so želeli doseči že tradicionalno uporabnost, ki naj bi po novem dobila še čustveno noto. Prvič v zadnjem obdobju VW-jev so se oblikovalci resnično posvetili oblikam detajlov, generalno gledano pa so dali avtomobilu precej več elegancie in dinamike, kot je za to znamko običajno. Pogosta kritika je podobnost z bratrancem, Audijem, pa kaj, saj vse ostane v žlahti. Prve skice novega Passata so kar nesramno spominjale na Audijevo konceptno vozilo TT, na koncu pa je vendarle zgubil poteze, tipične za štiri kroge. Zahtevana oblikovna trajnost je povzročila izločitev modnih elementov, nastal pa je avtomobil zelo dobre aerodinamike (koeficient zračnega upora 0,27), ki je s sabo prinesel nov, boljši Volkswagnov oblikovni slog.

Če bi na volanu ne videli velikega emblema

Passat Syncro

in bi sedeli v Passatu z bež usnjem, dvo-barvno armaturko in lesom na njej, ter bi zrl v lepe modre merilnike, bi gotovo ne verjeli, kako so bili ti avtomobili nekoč monotoni! Bravo VW!

VTISI Z VOŽNJE

Minilo je že nekaj časa, odkar sem na testno vožnjo pri Avto centru Podzavnik na Muti dobil **Passata 1,8 turbo** v karavanski izvedbi, imenovani Variant. Pa vendar so spomini še živi, kajti avtomobil me je prijetno presenetil. O obliki sem sicer že vse povedal, a naj dodam, da mi je bil Variant v črni barvi zelo všeč. Če pomislim, da to ni limuzina, mu "nahrbtnik" lepo pristoji.

No, sicer pa je to stvar okusa. **Tehnika** pod motornim pokrovom je nedvomno kvalitetna, kajti sam 1,8 litrski dvajset ventilski motor s turbinskim polnilnikom in 150 KM je poznan že iz Audiya A4. Motor se mirno in veselo zavrti brez izrazite turbo luknje vse do 7000 vrtljajev, pri čemer mi je bilo tiho piskanje turbine bistveno bolj všeč kot sam zvok motorja. Lega na cesti zasluži pohvalo, zdrs že zgodaj najavi cviljenje pogonskih koles in opozori na pretiravanje. Zaželel bi si malce manj servo ojačan volan za boljši občutek, ne morem pa zanikati, da je s svojimi tremi prečkami zelo lepo oblikovan in priročen za vrtenje. **Športnemu paketu** v testnem Pa-

ssatu gre pripisati tudi izrazito oblikovane, dobre sedeže in trše podvozje, ki pa ni neudobno. Na tako kratki vožnji je o povprečni porabi težko govoriti, čeprav ne smete pričakovati, da konjički, ki vas potegnejo do 100 km/h v manj kot 9 sekundah in opešajo pri 220 km/h, zadovoljno rezgetajo pri šestih litrih. Poraba je gotovo **zmerna**, saj je motor sodobno zasnovan.

Osnovni prtljažni prostor s 500 litri ob podrti klopi nudi kar 1600 litrov prostora. Tega pa ne zmanjka niti v notranjosti avtomobila, ker so prednji sedeži in volan dovolj nastavljivi. Za konec naj še omenim modro-rdečo osvetlitev, ki me je sredi sončnega dne tako razveselila, da sem klimatski napravi navkljub večinoma vozil po sencah in temnih ulicah. Kaj naj rečem? Alfisti ali Lancisti si ga najbrž ne bodo kupili. V nevarnosti pa je nemška in francoska konkurenca, kajti Volkswagen ni več tako ljudski avtomobil, kot smo bili vajeni (roko na srce, po cenah že dolgo ne).

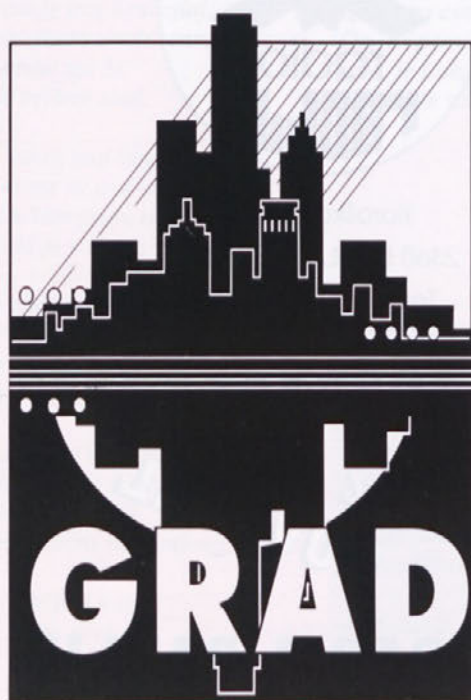
Zakorakali smo v leto 1999, v katerem Vam bo Avtomanija predstavila kar nekaj zelo zanimivih znamk. Ob začetku leta naj Vam zaželim vse najboljše in srečno vožnjo. Če se bomo zmogli kulturno obnašati in kdaj potrpeti, tako za volanom kot sicer, nam bo vsem še toliko lepše.

IGERC GRADBENIŠTVO

Miran Igerc, ing. grad.

Dobja vas 200

2390 Ravne na Koroškem

GRADITE Z NAMI!

LIKOVNA UMETNOST

Jože Kramberger v razstavišču splošne bolnišnice

V razstavišču Spošne bolnišnice je odprta rastava olj slikarja **Jožeta Krambergerja**. Slikarja najbrž ni treba posebej predstavljati, saj si je med svojim dolgoletnim, vztrajnim in študiosnim delom ustvaril razpoznaven položaj med koroškimi in slovenskimi slikarji. Po petinpetdeset samostojnih in sedemdesetih skupinskih rastavah si je pridobil stalni krog zvestega občinstva, ki je tudi tokrat napolnilo avlo bolnišnice.

Skromno otroštvo in trda poklicna pot zidarja ga nista uspela potisniti v nemočno resignacijo, marveč v pozitivno naravnost, v nenehno iskanje poetičnega in lepega. Ne gre le za redke, svetle reminiscence iz revnega otroštva na robu Slovenskih goric, marveč tudi za pozitivno sublimacijo vsega lepega in vzpodbudnega, kar je pozneje srečal v življenju in oblikoval v svojih slikah.

Kot stalni, skoraj mistični simbol skromnega življenja in preživetja, se v njegovih delih nenehno pojavlja črn, kmečki kruh, redkeje potica, sadni kruh ali vino. Njegova tihožitja niso le tehnično dovršena prikazovanja predmetov vsakdanje rabe drug ob drugem, marveč ti predmeti živijo svoje življenje, so v živi medsebojni relaciji in ves čas vzbujajo vtis, da jih je človek le začasno odložil, da se bo zdaj-zdaj pojavil in nadaljeval pričeto opravilo. Vse to pa zaobjema tenčica nostalgije po nekem odmaknjemem in napol pozabljenem, preprostem in skromnem bivanju, ki ga je mogoče priklicati in zadržati le še s slikarskimi sredstvi.

V razstavišču bolnišnice razstavlja Jože Kramberger
Posnetek Stanko Hovnik

In ta sredstva Kramberger nedvomno obvlada. Ne gre le za izjemno, skoraj fotografsko natančno, realistično reprodukcijo stvarnosti, ki je avtor s skoraj bolešno hipersenzibilnostjo za barve in oblike prenaša na platno, marveč tudi za virtuozno podajanje snovnosti in texture upodobljenih materialov. Pogledati je le treba znato strukturo črnega kruha, njegovo razpokano skorjo pokrito s poprhom moke, motnozlatasti odsev čebulne lupine, reflektstne na lošču stare keramike ali toplino lesene površine - pa nam postane jasno, da se naš slikar približuje perfekcionizmu starih mojstrov nizozemske in flamanske šole, Rembrandtu, Van Dycku, Vermeerju in Janu Steenu, ki so še znali naslikati kovinski lesk brokata, mavrične reflekse na gubah svile ali toplo leketanje krzna. Mislim, da je Kramberger eden redkih pri nas, ki to še zna. Menim pa tudi, da bi, če bi živel v dobi renesanse in biederneierja, bil glede na svojo natančnost in brezkompromisno

verodostojnost odlični slikar miniatur, umetnosti, ki danes ni le pozabljena, marveč jo v hektičnem vsakdanjiku niti ne zmoremo več, četudi bi si še tako prizadevali.

Vendar pri Krambergerju ne gre le za skoraj popolno obvladovanje obrtne plati slikarstva in golo tehničiranje, marveč za precej več: mimo že omenjene nostalgicne note obvladuje njegova dela spočetka diskreten, v zadnjih delih pa vedno povdaren simbolizem, ki je sicer kultiviran, nevsiljiv, vendar se ga (posebno v novejših figuralnih kompozicijah) ne da spregledati. Paralele temu lahko iščemo v delih Hyeronimusa Boscha, Salvadorja Dalija, Dixia, italijanskih neoklasicistov ali našega Marka Jakšeta, ki trenutno razstavlja pri nas. Ne pojavlja se sicer v tako izrazitih in včasih karikiranih oblikah, vendar pa v sorodnih in sozvočnih zametkih, ki morda nakazujejo razvoj našega slikarja v to smer.

Eno pa si drznem predvidevati s skoraj neomajno gotovostjo: da slikarja nikoli ne bo zaneslo na področje špekulativne abstrakcije, ki je pri nas le redko dokončna stopnja resničnega znanja in postopnega, logičnega razvoja, kar je vsekakor treba razumeti, spoštovati in upoštevati. Veliko pogosteje pa je nedonošeno dete nenadarjenosti, neznanja, špekulativnosti in slepega posnemanja tujih modnih trendov, ki peljejo v neiskrenost in kvazi - misteriozen hermetizem, kar včasih meji na zavestno norčevanje iz občinstva.

Krambergerju se to gotovo ne more zgoditi. Predolga razvojna pot je za njim in preveč iskrenega iskanja. In konec koncev je pregloboko zakoreninjen v domači zemlji in ljudeh, da bi se temu izneveril.

B. Celcer

Koroška cesta 2
2360 RADLJE OB DRAVI
Telefon: 0602 71 098
Telefax: 0602 71 098
Studio: 0602 73 557

89.5 HZ
NOVI VAL

VAL RADIA RADLJE

JURIJ KOVIČ

Pesniški svet Jurija Koviča je mesto. Saj je rojen v Ljubljani, 26. septembra 1960, je diplomirani inženir matematike od 1985.

27-leten mladeček skuha SKODELICO ČAJA, zbirka mu izide leta 1987.

V prvi zbirki Skodelica čaja kaže vse znake prešerne mladosti, ki zajema v svoj horizont Indijo, Platonovih pet teles in svet se raztaplja v megli.

V sonetih je mladi Jurij mojster. Ne pozna nepravilnih sonetov in ne splavlja zlogov. Soneti Jurija Koviča so lahko za vzor, in ni ga verza, ki ne bi imel enajst zlogov, kot se to za sonet spodobi.

Mesto je tudi v drugi Kovičevi zbirki VEČNA POMLAD (1991) in v tretji NAGOVORI (1993) stalnica.

Jurij Kovič je mestni avtopoetik, ki se raztaplja v romantiki, iz katere se iskrijo ironične iskrice daleč v temo.

Marijan Mauko

Opomba:

Jurij Kovič je avtor knjige Šola pesnjenja, ki pa se že pol leta plazi iz Ljubljane v našo Študijsko.

Na literarnem večeru OB TRESKI v Mežici, 11. oktobra 1997: Od leve Janja Gradišnik, Kajetan Kovič, oče, sin Jurij Kovič in Ajda Vasle

BEETHOVNOV VEČER OB JEZERU

*Vse tiho spi že,
Jezero pije lunin sij.
Mir boža vsak val.
Kje ste zdaj, vihre glasnih dni!*

*O, bil sem lep, mlad,
o, zdaj sem star, sam.
Vse tiho spi že.
Vse tiho spi.*

*Noč, smrt je tu, zdaj,
v duši je, čutim nič hlad,
brez upa zrem v mrak,
nikdar več slišal ptic ne bom.*

*Grom je moj brat zdaj,
gluh slišim smeh senc.
Vse tiho spi že,
solz brišem sled.*

*Ni žalost moj bog,
tarnanje ni moj sveti graal,
jaz nisem prah, ne,
luč, ki je v duhu, večno tli,*

*naj rjuje molk, naj
kar biča čas me,
vsa glasba tu je,
vsa v meni spi.*

*Že dvigam njen glas,
radosti moje konca ni,
o, še sem jaz, še
žubori večni vir simfonij,*

*vse, vse je v meni,
vse vame spet gre,
vse spev je, vse luč,
vse glas neba!*

PEVCU

*Večnosti čúti navdih!
Kaj obrtí ti bo spretnost,
verzov srebrenja umetnost,
senc ideal - zagonetnost?
Prósi za milosti stih,
tih in čujéc kot menih!*

*Buda, Pitagora ném
sfer harmonijo oznanja,
lokvanje kaosa sanja,
róž, ki jih ni, diadem,
glasbo, neslišno ljudem,
kozmosa, zvezd trepetanja.*

*Lilije pój, o poet!
Duša, neskončnost časa,
Ljubemu cvetje prinaša.
On, Ki presegel je svet,
zate, je Luc, ki ne ugaša,
človek, le v Njem si otet.*

BUDOV CVET

*Kako genialno si odčaral svet,
ko si učencem, željnim razode-
tja
namesto temnih, vzvišenih
besed
pokazal lotosov bleščeči cvet!*

ANGEL

*Med nebom in med zemljo
plava
in ne ve,*

*je res neviden, ali slepi
so ljudje.*

*Želi njih src se dotakniti,
a kot zid,*

*je sen sveta,
da je ljubezen le privid.*

VEČERNI PARK

*Ležim na klopici v parku,
večeri se,
drevesa se razblinjajo
v obrise,
čakam, da prva zvezda
se prižge
na bledem nebu,
da mine strah
pred temo in tišino
in vetrom,
ki šušti
v grmovju za menoj,
da vse se pomiri,
poveže med seboj,
da mrak,
ki barva park,
poti, nevidne črčike
in ptice, speče
v toplem kotu gnezda
nežno zastre s tančico
pozabljenja,
tudi spomin
na drugih
razsvetljenja,
da vsaj za hip
se potopim
v srce narave,
spet kot otrok
čutim utrip
žil na rokah
in bilk drhtenja trave
v istem ritmu,
večen,
srečen.*

PREPIH

LITERARNA STRAN

Na tej strani bomo objavljali pesmi in prozo priznanih slovenskih in koroških literarnih ustvarjalcev.

uredništvo

PREPIH

Vse pesmi: Jurij Kovič

Piše: Dobran Juričan

KAKO DO NAPREDKA IN SKUPNE BLAGINJE?

Pot so vsak po svoje iskali in našli različni misleci. Vsi so ugotovili, da napredek ni možen, če v neki družbi ne vzmemo in obudimo ustvarjalnega duha. V preteklosti in tudi sedanjosti pa so znanosti ter modrosti predani posamezniki lahko delovali šele takrat, ko jim je to omogočila družba.

Le ta pa je venomer kot svoj temeljni ekonomski problem doživljala »razkorak med potrebami in realnimi možnostmi njihovega zadovoljevanja glede na omejenost razpoložljivih virov. V sodobnem (globalnem) gospodarstvu pa se je to diskrepanco šele pred nekaj desetletji pričelo (uspešno) reševati s tržnim mehanizmom, ki ga dopolnjuje tudi državna regulativna politika« (Sfiligoj, 1994).

Za državo, predvsem pa za njene državljane, mora biti **skupna blaginja** (bonum commune, lat.: splošni blagor, javni interes) **najvišji zakon**. Pravzaprav nam je kot državljanom dana kot potencialna možnost za uvažanje skupne blaginje, »kajti ta ne nastane samodejno kot posledica družbenih procesov in izravnavanja interesov« (Ošlak, Leksikon, 1995).

Kaj lahko zagotovi naši državi trajen družbeni in gospodarski napredek? Minister za znanost in tehnologijo meni, da tja vodi »samo dolgotrajno pospešeno vlaganje v znanje v najširšem pomenu besede. Pospešen tehnološki razvoj pa mora postati absolutna prioriteta.« Zato »moramo« razvijati zdrava gospodarska jedra in čimprej uvesti ustrezne nove projekte in tehnologije. Vendar pa je pri tem bistveno upoštevati vizijo, usklajeno z interesi zaposlenih in managementom, zato da je mogoče delovati v korist širše skupnosti.

Resda so v razmerah globalne ekonomije subjekti trga tisti, ki oportunistično in brez milosti vsiljujejo pravila igre in posredno določajo stopnjo blaginje. Vendar so kljub temu vrata uspeha neprenehoma priprta, le bolj pogumno in tehtneje je potrebno seči po kljuki, da se bodo na široko odprla. Dober gospodar zato ve, da z obstoječim nivojem strokovnega znanja v svoji organizaciji nikoli ne sme biti docela zadovoljen. Kajti potrebe trga je možno »obvladovati« le s permanentnim izpopolnjevanjem na strokovnem področju. Slednje pa se v Sloveniji nekoliko zopustavlja, ker sta gospodarstvo in država usmerjena le v reševanje paliativnih ad hoc zadev.

Prosperiteto in zaželeni nivo razvoja bo dosegla le tista družba, ki bo **dovolj inovativna** in fleksibilna za iskanje novih izzivov in priložnosti. Vse ostale bodo postale le bežne spremljevalke s periferije civilizacije. Njihova vloga bo zanemarljiva ali pa bo bolj kot ne »sužnjijska«. Torej v službi »sovravnega« kapitala in zategadelj tudi manj ekološko ustreznih tehnologij. Slovenija si zato kot gospodarsko razvijajoča se država ne sme privoščiti razvoja za vsako ceno, ki bi potekal na račun blagostanja in tudi zdravja njenih prebivalcev. Saj potem takem preti situacija, ki je značilna za države tretjega sveta. Izбира med alternativama; postati odlagališče industrij iz zahodne Evrope, ali razvijati svoje lastno znanje in uspešne produkte, torej postane jasna.

Šele ko se bomo oprli na lastno znanje, četudi znotraj EU, bo to Sloveniji zagotavljalo enakopraven partnerski položaj v »prijazni tangencialni aliansi« držav Unije, ki bodo v želji po dobičkih lastnega gospodarstva na eni strani dvolično omejevale dostop na trg zunanjim konkurentom, po drugi pa absorbirale vsa razvitejša znanja in izkušnje.

To se je dogajalo že v preteklosti in se bo tudi v prihodnosti na glede na načelo paritete in svobodne konkurence. Celu ugledni zahodno evropski svetovaleci svarijo, da je za uspešno podjetje nujno, da je sposobno razvijati svoje lastno znanje in na tej osnovi inovativne procese oz. Patentirane produkte, a v isti sapi dodajajo, da če takega podviga podjetje ne more učinkovito realizirati, naj se nujno zateče k t.i. posebnim metodam, med katerimi je tudi industrijsko vohunjenje.

In kako je s Koroško? Na nivoju koroške regije bi bilo modro izdelati gospodarski razvojni program, ki bi med drugim posebno pozornost namenjal področju strokovnega izpopolnjevanja in investiranja v znanje. Najverjetneje bomo ostali industrijska regija z istimi vodilnimi panogami. Pametno bi bilo le kreativno povečati in celoviteje organizirati spekter turistične ponudbe. Vseeno pa še nismo dovolj izkoristili komparativne prednosti, ki nam jo nalaga meja z EU.

Če torej resnično želimo hitrejši razvoj, višjo gospodarsko rast in napre-

dek, zadošča že, da se prične uresničevati recept Gospodarske zbornice Slovenije s štirimi vizionarskimi rešitvami:

- razvoj »total quality managementa« (razvoj splošne filozofije racionalnega obnašanja, poslovne higijene in odgovornega vedenja pri sklepanju pogodb);

- uvedba ekološkega načina razmišljanja;

- pospešitev informatizacije (uvedba elektronskega poslovanja);

- internacionalizacija (globalizacija) poslovanja.

Seveda so ti cilji uresničljivi le ob večji usklajenosti vseh družbenih sektorjev. Prinašajo pa zaposlovanje, socialno varnost, pravni red in večjo blaginjo posameznika ter družbe. Vendarle pa drži znana teza, da našega življenja ne bo spremenila samo politika, pač pa tudi tisto, kar vizualno spreminja naše okolje in ljudem reže kruh.

Ob tem je zanimivo tudi vprašanje, zakaj še nimamo slovenskega Billa Gatesa ali pa vsaj naše imitacije McDonalda, ki je dokaz za to, da lahko ima tudi preprosta ideja svetovni domet. Mimogrede: meni osebno so naši štruklji in potice boljši kot hitro pripravljene hamburger ali pa fabricirani jabolčni zavitek.

Verjetno moramo za tak mega-prodor do napredka in s tem blaginje močno spremeniti odnos do življenja, pogled na svet in mentaliteto. Potem bomo razmišljali gospodarsko bolj dolgoročno. Čas bo pokazal, če je bilo to tudi modro. Sicer pa še zmeraj velja misel filozofa Seneke: Documt volentem fata, nolentem trahunt (usoda vodi tistega, ki hoče, vleče pa tistega, ki noče).

IN MEMORIAM

NACESKI ROZIKI, ROZALIJI KOTNIK-LOGAR

Na Štefanovo, 26. decembra 1998, je v domu ostarelih občanov v Črnečah umrla Rozalija Kotnik-Logar. Hotuljci in ljudje daleč okrog Kotelj, ki smo jo poznali, smo jo po domače klicali »Naceska Rozka«.

Žalostna novica je Hotuljce in vse, ki smo jo poznali, globoko pretresla. Zavedeli smo se, da Rozike ni več, da je nikoli več ne bomo videli žive, nasmejane, zgovorne, takšne, kakršna je bila skoraj vse svoje dolgo življenje. V tolažbo nam je bilo le, da je doživela visoko, častljivo starost, skoraj 87 let.

Z njeno smrtjo odhaja v nepovrat zadnji član starejše, še iz Avstro-Ogrske izhajajoče generacije. Naceski na Brdnjih so bili, kar ljudje pomnijo, trdna, poštena, zavedna slovenska družina. Rodilo se je devet otrok: štiri sinovi in pet hčera. V času bojev za slovensko Koroško z Avstrijci je Nacesko družino zadela strašna nesreča. Granata je ubila šest ljudi, med njimi sina in dve hčerki. Rozika je vse to doživljala kot otrok.

Naceski družini pa tudi Druga svetovna vojna ni prizanesla. Na Svinji planini, na Avstrijskem Koroškem, je kot partizan junaško padel, skupaj s svojo ženo Francko, najmlajši Naceki sin Gusti.

Vsej tragediji in nesrečam navkljub se je Rozika razvila v prelepo dekle. Takšnega zdravega, rdečeličnega, nasmejanega dekleta ni bilo daleč naokoli. Po spletu okoliščin je Rozika večino svojega življenja ostala sama. Neporočena, a z dvema otrokoma. Hči ji je kmalu umrla, zato je toliko več ljubezni in skrbi namenila sinu.

Ko je sin Jože doštudiral in zgradil novo hišo na Šancah, na Ravnah na Koroškem, je vzel mater k sebi. Pri njem je živela 25 let. Takrat se je poročila z znanim hotuljskim partizanom Lambertom Kotnikom, pd. Janečim Bertinom. Ko je ovdovela, je bila stara 65 let. Moževa smrt jo je hudo prizadela. Tako hudo, da je zbolela. Zaradi bolezni so morali zanjo poiskati rešitev v domu za ostarele občane v Črnečah. Enajst let je preživela Rozika v Domu v Črnečah. 26. decembra 1998 pa se je za zmeraj vrnila domov v Kotlje, ki jih je vedno neizmerno ljubila.

Vsi, ki smo rajno Nacesnikovo Roziko, Rozalijo Kotnik-Logar, poznali, se je bomo zmeraj spominjali s toploto v srcih. V naših srcih bo še naprej živela!

Rok Gorenšek

Smeli načrti vodstva nogometnega kluba Dravograd

VSAJ ENO SEZONO V I. LIGI?

Petdeset let je častitljivo vredna doba nesebičnega in požrtvovalnega dela vseh športnih delavcev Dravograda. Ob jubileju velja zato poseben pozdrav igralcem in funkcionarjem, ki so zaigrali v **TURBINI**, **GRANIČARJU**, rastle in previharili v **NK OJSTRICI**, se razvijali v težavah, a kljub vsemu ponesli nogometno igro v današnje dni, v naš skupni jubilej. Zato **NK DRAVOGRAD**, naše skupne čestitke ob Abrahamu. Tako so zapisali v imenu upravnega odbora kluba v bilten, ki so ga ob koncu lanskega leta izdali ob 50 letnici nogometa v Dravogradu. Bilten so izredno skrbno pripravljali člani uredniškega odbora **Ludvik in Marjan Pušnik, Miha Ločičnik in Rihard Veršovnik**.

Nogometni klub ima v kraju vseskozi pomembno vlogo, zato nič čudnega, da je bil občni zbor, na katerem so se pred iztekom lanskega leta zbrali vodstvo, nogometaši vseh selekcij in simpatizerji kluba, izredno dobro obiskan. Potem ko je trener članskega moštva in direktor znane dravograjske nogometne šole **Marjan Pušnik** spregovoril o delu in uspehih v zadnjem obdobju, so razrešili staro vodstvo kluba ter izvolili novega predsednika ter člane upravnega odbora.

V naslednjih letih bo klub vodil **Vinko Krajnc**, pri delu pa mu bodo pomagali člani upravnega odbora: **Marjan Vergles, Janko Štehar, Bogdan Kadiš, Branko Rižnik, Avgust Črešnik, Vinko Podržan, Marjan Pušnik, Rihard Veršovnik in Marjan Pšeničnik**.

Posebej lansko leto, ko je klub obeležil visok jubilej, 50-letnico nogometa v kraju, so dosegli imenitne uspehe svojih ekip, od članske do najmlajše selekcije dečkov do 8 let starosti. Ponašajo se tudi z izgradnjo infrastrukture, zlasti pomožnega igrišča in razsvetljave na njem, zato lahko trenirajo in igrajo tekme tudi v večernih urah.

Posebej velja izpostaviti odlično uvrstitev članske ekipe na polovici prvenstva II. lige, saj so fantje "pristali" na drugem mestu, s točko zaostanka za vodilnim Pohorjem iz Ruš. Lep uspeh so Dravograjčani dosegli tudi z mladinsko ekipo, ki se je prvič uvrstila v enotno I. državno ligo, kjer nastopa tudi kadetska ekipa.

Seveda z doseženim uspehi niso v celoti zadovoljni, želijo si še več. Na občnem zboru so bili jasno povdarjeni pglavilni cilji kluba: uvrstitev članskega moštva v najvišjo slovensko ligo, obstanek

Nogometaši Dravograda se resno pripravljajo za vstop v prvo ligo

mladinske ekipe v I. MNL ter uvrstitev kadetov v zgornjo polovico lestvice v I. kadetski ligi. Hkrati si želijo razvoja izjemno uspešne dravograjske nogometne šole, ki jo s svojimi prizadevnimi strokovnimi sodelavci vodi, sicer trener članskega moštva, **Marjan Pušnik**.

Ob 50-letnem delovanju kluba se je izkazala tudi Nogometna zveza Slovenije, ki je Dravograjčanom podelila plaketo. Medalji za več kot 30 let dela v nogometu sta prejela **Mihael Ločičnik in Avgust Črešnik**, združenje nogometnih trenerjev Slovenije pa je podelilo priznanje **Janku Lorberju**, uspešnemu trenerju mladih selekcij Dravograda. Poleg tega so na skupščini podelili preko 60 priznanj bivšim in sedanjim zaslužnim delavcem kolektiva.

Navzoče je na občnem zboru pozdravil tudi župan občine Dravogra **Rado Krpač**, ki je povdaril, da v svojih programih vselej podpirajo šport in soustvarjajo pogoje za njegovo odvijanje in razvoj.

"Ob jubileju vam vsem iskreno čestitam. Čestitam za dosežke, s katerimi se tudi kot občina lahko ponašamo v naši deželi. Želim, da bi bilo tako tudi naprej, pravzaprav še bolje. Na občini smo imeli vedno posluš za vse športe, tako tudi za nogomet, kajti zavedamo se pomena športa in športnih aktivnosti v življenju človeka," je povdaril župan Rado Krpač.

Besedo so povzeli še drugi, starosta

nogometa v Dravogradu, neumorni **Avgust Črešnik**, s katerim so povezani uspehi številnih generacij, pa je odločno pozval prisotne:

"Zavijajmo rokave vsi. Sedaj je čas, da s skupnimi močmi dosežemo željeni cilj, tudi ob pomoči številnih sponzorjev in donatorjev. Članska ekipa je sposobna doseči uvrstitev v I. ligo. Moramo si prizadevati, vsi v novoizvoljenem upravnem odboru, pa čeprav bi igrali v najvišji ligi le eno sezono."

Članska ekipa Dravograda je s pripravi za spomladanski del prvenstva pričela 16. januarja. Doslej še nobeden od igralcev ni izrazil želje, da bi klub zapustil, prav tako bodo morebitne okrepitve znane šele ta teden. Torej pričakovati je, da bodo Dravograjčani tudi v nadaljevanju prvenstva II. lige jurišali na vrh lestvice in da bomo morebiti na jesen v mestu ob Dravi že gledali prvotligaški nogomet.

Bazične priprave bodo varovanci trenerja Pušnika opravili v domačem okolju, od 23. do 27. februarja pa bodo odšli na skupne priprave v Pulj. Do prvenstva, ki se prične 15. marca, bodo Dravograjčani odigrali kar nekaj prijateljskih tekem, med katerimi so kar štirje atraktivni prvotligaši: **BS Tehnik Domžale, Maribor Teatonic, Rudar Velenje in Korotan**.

Ivo Mlakar

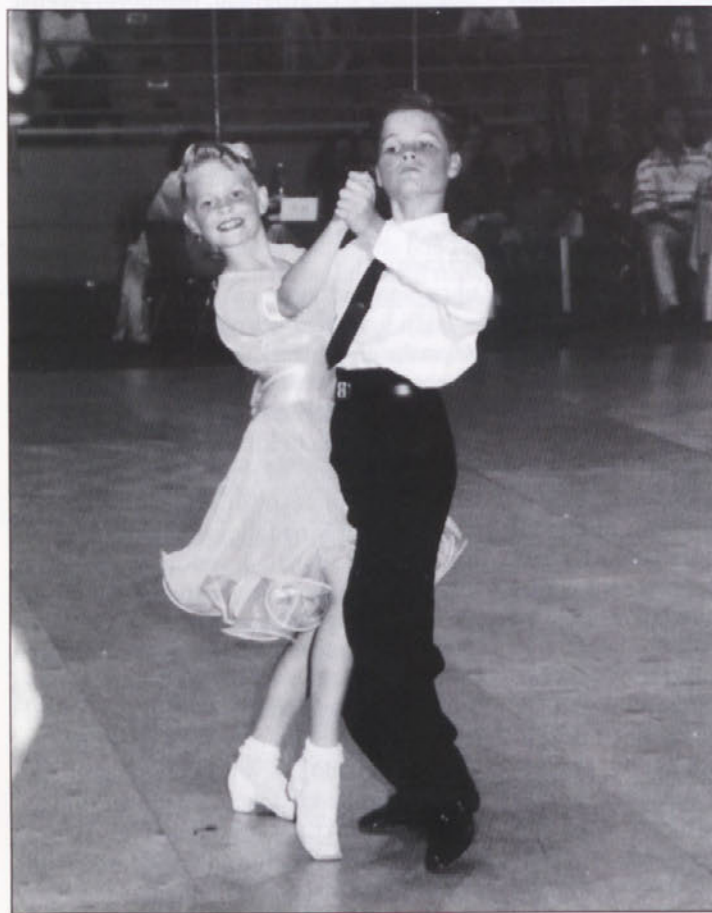
Brat in sestra Pavlinič uspešna tudi med mladinci

Prvo leto nastopanja med mlajšimi mladinci (po osvojitvi vseh možnih naslovov med pionirji) sta **Matic** in **Lena Pavlinič**, naša vrhunska plesalca iz Kotelj, že dosegla izjemne rezultate svetovnih razsežnosti. Tretjemu mestu v kombinaciji na svetovnem parketu ste sredi decembra v Kijevu dodala peto mesto v standardnih plesih, konec leta pa v Latviji še sedmo mesto v latinskoameriških plesih.

Za par, ki je bil leto dni mlajši od vseh ostalih finalistov na lanskih svetovnih plesnih turnirjih, pomenijo ti rezultati izjemen dosežek in napovedujejo polno bero uspeha na njihovih letošnjih tekmovalnih preizkušnjah.

Vrhunski šport zahteva seveda ogromno odrekovanja in naporov tako mladih plesalcev kot njihovih staršev. Brez sponzorjev, pravijo Pavliničevi, ne bi šlo. Za sponzorsko sodelovanje in pomoč se zato posebej zahvaljujejo glavnima sponzorjema **KORATUR d.o.o.** - Avtobusno turističnemu podjetju Prevalje in **SGP KOGRAD GOK IGEN d.o.o.** Prevalje. K uspehom mladega plesnega para so prispevali tudi drugi donatorji: Občina Ravne-Prevalje, Energetika d.o.o. Ravne, Optima d.o.o. Ravne, Gradbeništvo Ivartnik, Transkor Ravne, Gorenje UK Ltd-London, Oskrba Dravograd in Prevent Slovenj Gradec.

-vik

Takšni so bili začetki uspešnega plesnega para Pavliničevih iz Kotelj
Posnetek IVKO

Uspešen nastop karateistov na mednarodnem turnirju v Italiji

Na nedavnem mednarodnem turnirju v tradicionalnem karateju v Zgoniku v Italiji so se člani karate kluba Ravne dobro odrezali. V konkurenci petnajstih klubov iz Slovenije, Italije in Hrvaške s približno 120 tekmovalci so v disciplini kata posamezno dosegli naslednje rezultate:

zlati odličji **Senta Breznik** (malčki) in **Sladana Marjanovič** (ml. deklice), srebrni medalji brata **Goran** in **Milenko Cvi-jetinovič** (ml. dečki oz. fantje) in bronasto odličje **Jani Krebs**. **Florjan Reiter** in **Miran Jelenko** (člani) sta osvojila četrto in peto mesto.

(pl)

Nogometaši Korotana krenili s pripravami

ZADRŽATI JESENSKO POZICIJO

Na prvem sestanku pred začetkom priprav za spomladanski del sezone je uprava Korotana zbrala 20 igralcev, ki pa zaradi neporavnanih finančnih obveznosti kluba do igralcev niso želeli trenirati. Tako so nogometaši koroškega prvoligaša štartali z majhno zamudo, šele pretekli ponedeljek, ko jim je direktor **Maks Pučelj** dal trdno zagotovilo, da bodo zaostala izplačila realizirana v najkrajšem možnem času.

Trener Tomažič in njegov pomočnik **Pavli Štekl** bodo sedaj seveda s podvojeno močjo poskušali realizirati načrt priprav, tako da bodo treningi večinoma dvakrat dnevno. Bazične priprave bodo opravili v domačem okolju, od 1. do 7. februarja pa bodo trenirali na igrišču v Ankaranu in Dekanih, kjer bodo odigrali tudi nekaj pripravljalnih tekem.

Najbolj zanimive so seveda novice o igralskem kadru. Tako dres koroškega prvoligaša ne bo več oblačil Goran Jolič, ki ni želel sprejeti pogojev, ki mu jih je za podpis polletne pogodbe ponudil direktor kluba Maks Pučelj. Jolič je že podpisal za državnega prvaka Maribor Teatanič.

Drugi, ki se je razdolžil s Korotanom, je Iztok Zofič, ki naj bi dobil službo v Novem mestu in bo kariero nadaljeval v enem od dolenskih klubov. Odprto pa ostaja vprašanje Dejana Stefanoviča, ki ni prispel na uvodne priprave in se dogovarja z upravo domžalskega kluba BS Tehnika.

Vsi ostali nogometaši, ki so branili barve kluba v jesenski sezoni, so še vedno v delovnem odnosu s prevalskim klubom, ki se je v zimski pavzi še dodatno okrepil. Tako so v Korotan prišli: Alen Mujanovič (Esotech Šmartno), Stojan Čeklič (nazadnje igral v Avstriji), Damjan Vidič (Proleter Zrenjanin), vratar Marko Valente, domačin, ki je prišel z odsluženja vojaškega roka, ter Osman Begič, bivši igralec Korotana, ki je nazadnje nastopal za Slovan Slavijo. Iz mladinskih vrst Dravograda so Prevaljčani pridobili tudi nadarjenega Petra Stočka. Pričakovati je, da bo "plave" v teh dneh okrepil še kakšen nogometaš iz slovenskega nogometnega prostora.

I. Mlakar

Od Vigarana do New Yorka

Pestro povabilo slovenskim maratoncec na zanimive svetovne maratone tudi letos prihaja iz velenjske maratonske tekaške skupine MTS Gorenje. Na osnovi želja slovenskih tekačev po opravljeni anketi na 13. novoletnem teku MTS Gorenje tudi letos vabi na maratone v Vigarano, Dunaj, Prago in New York.

Vigarano

Na 21. mednarodnem maratonskem teku **Vigarano - Ferrara** v Italiji bo tek na 42,195 km potekal po novi progi, s startom ob 9.30 v Vigarano in ciljem v čudovitem zgodovinskem središču renesančne Ferrare. Časovni limit je 6 ur, startnina znaša 30 USD. Vsak udeleženec prejme nahrbtnik z majico, vrečko za opremo in športni material, na cilju dobi medaljo in na to na dom priznanje in rezultate. Množične skupine nagradijo še posebej. Denarne nagrade za deset prvovrščencev so od 5 milijonov do 300.000 lir, do 200. mesta pa poleg denarnih nagrad razdelijo še lepe praktične nagrade.

Vabljuje nagrade so razpisane tudi za ženske. Poleg maratonskega teka bo letos prvič še privlačnejši tek na 15 km, s prav tako vabljenimi nagradami (za moške do 200. mesta). Dan poprej bo možen ogled razstave športne opreme (nakupi s popustom), Pasta Party, srečanje z Orlandom Pizzolatom in predstavitev vrhunskih atletov.

MTS Gorenje je pripravil dvodnevni "paket" (13. in 14. marca), ki zajema prevoz s turističnim avtobusom, prenočišče z zajtrkom v hotelu, vodenje, organizacijo in prijavo. Število potnikov je omejeno. Upoštevali bodo vrstni red prijav.

Praga, Dunaj

Že maja meseca sta nadvse vabljava maratona v Pragi (23. maja) in na Dunaju (30. maja). Tako kot lani, so tudi letos pripravili trodnevno potovanje na praški in dvodnevno potovanje na dunajski maraton.

New York

Za 30. maraton v New Yorku (7. november) je letos tudi že odprt lov na startne številke. Obeta se zanimivo devetdnevno potovanje v ZDA, z ogledom svetovnih čudes New Yorka, obiskom Niagare, Washingtona, povabilom na večerjo v slovensko restavracijo v Philadelphiji in seveda na mednarodni tek prijateljstva z imenitno promocijo Slovenije pred palačo OZN in maratonski tek v družbi s 30.000 maratoncev iz več kot sto držav sveta.

Čeprav so zbrali že precej individualnih prijav, je še vedno čas za prijavo na našete maratone. Zadostuje, da sporočite svoje podatke in interes na naslov: MTS Gorenje, Podkraj 10/g, 3320 Velenje. Informacije dobite tudi po telefonih: 063/861-678, 041/514-998 ali po e-mailu vasja.jercic@siol.net. Prijave sprejemajo tako za tekače kot njihove spremljevalce do zasedbe prostih mest, sicer pa je zadnji rok prijav za vse našete maratone 30. januar 1999.

Hinko Jerčič

IZJAVA ZA JAVNOST

V ponedeljek, dne 28. Decembra 1998, je bil v časopisu Slovenske novice objavljen članek z naslovom »Slovinci streljali vojne ujetnike«.

Morda je članek za koga, ki je nepoučen, kaj se je na Holmcu tisti dan dogajalo, senzacija. Marsikdo, ki ne ve, bo začel razmišljati, ali je to pravzaprav lahko tudi res.

V izogib temu moramo policisti, ki smo bili v dneh osamosvojitve na položajih neposredno okoli mejnega prehoda, s katerih smo branili mejni prehod in pri tem seveda tudi streljali, povedati naslednje:

Streljali smo le v odgovor in v bran na streljanje z druge strani, predvsem po tem, ko sta na naši strani padli žrtvi in so bili policisti ranjeni. Tudi to je res, da je bilo izstreljenih veliko število nabojev, vendar ne s strani policije, saj z večjimi količinami streliva nismo razpolagali.

Poudarjamo, da ni res, kar je zapisal pisec članka, da so po bitki še odjeknili strelji, ki naj bi pokončali vsaj dva vojaka. Ko se je bitka končala z obeh strani in ko so se vojaki umaknili iz karavle po glavni cesti, ni odjeknil niti en sam strel, ne takrat in ne pozneje in upamo, da ne bo nikoli več.

Kot kaže, se bomo morali tudi zdaj, tako kot pred sedmimi leti, organizirati v bran. Vendar zdaj ne v bran odločitve 88 odstotkov slovenskih volilcev, temveč v bran samih sebe proti žalitvam in nerazumno uperjenim obtožbam, s katerimi nas obmetava novinar Slovenskih novic Bojan Budja in pri tem omenja resnico kot najsvetejšo stvar.

Popolnoma drži, ni je čistejše in svetlejša stvari na svetu, kot je resnica. Toda, kakšna: očitno jih je lahko več.

Če g. Budja ni dobil odgovora s strani MNZ, bi lahko v bran resnici opravil razgovor tudi z nami, prizadetimi, ki nas je ožigosal za zločince. Tako bi lahko spoznal resnico tudi z druge plati govoric in natančevanja nekaterih, ki so že v preteklosti poskušali izničiti vlogo policije v vojni.

Upoštevati pa gre tudi dejstvo, da je bilo v dogajanjih na Holmcu že veliko zapisanega, od tega, da so si posamezni udeleženci poskušali pripisovati večje zasluge, kot so jih imeli, vendar mi tega ne moremo in nočemo ocenjevati, saj si želimo le miru, naše delo in misli pa so usmerjene le v prihodnost.

O dogajanjih na Holmcu v tistih dneh obstoja obširna dokumentacija in tudi poročila javnemu tožilcu. Seveda pa ti podatki, tudi imena in priimki udeležencev, pač ne morejo biti dostopni vsakemu in vsakomur, ki bi to hotel videti in potem ustvarjati ali ponarejati dogodke sebi ali komu drugemu v korist.

Za združenje Sever za Koroško
Policisti PMP Holmec
Boris Raj
(sledijo osem podpisnikov)

Glosirana črna kronika

Mož na lestvi

Čeprav smo že zakorakali v novo leto, sega tokratna koroška črna kronika delno še v minulo leto. Preskok iz enega v drugo leto, se bo seveda odrazil tudi v nekaterih (resničnih) zgodbah, ki jih pišejo koroški policijski kronisti.

Poglejmo najprej dve skorajda identični zgodbi, ki segata še v čas predbožičnega in predsilvesterskega okraševanja.

Prvič z lestve

3. 12. 98 ob 19.50 je samostojni podjetnik B.T. iz občine Ravne na Koroškem skupaj z delavcem A.K. in svojim sinom D.T. nameščal kabel z okrasnimi lučkami. Privezali so ga na jekleno vrv in delavec A.K. je splezal po lestvi do višine okoli 5 metrov.

Ko so jekleno vrv napeli preko regionalne ceste Ravne - Kotlje, je po njej pripeljal voznik tovornega avtomobila M.K. iz občine Črna na Koroškem, ki neosvetljene vrvi ni opazil. Z zgornjim delom prostora za tovor je zadel v jekleno vrv in jo potegnil za seboj. Zanihala je in z lestve potegnila delavca A.K., ki je z višine 5 metrov padel na B.T. Ta je namreč pod njim držal lestev, da bi ne zdrsnila. A.K. se je pri padcu na srečo le lažje poškodoval po obrazu. Huje pa se je poškodoval B.T., ki so ga z zlomljeno nogo odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec.

Še drugič z lestve

V še eni delovno - prometni nezgodi z lestvijo na isti regionalni cesti na Ravnah na Koroškem, ven-

dar tokrat dne 18.12.98., pa je bil udeležen voznik osebnega avtomobila A.G. iz občine Ravne na Koroškem. Omenjenega dne ob 17.30 je namreč vozil od železarne Ravne na Koroškem proti Kotljam. Ko je pripeljal v bližino Mladinske knjige na Prežihovi ulici na Ravnah na Koroškem, je na vozišču stal pešec B.M. iz občine Ravne na Koroškem in držal lestev, na kateri je stal A.K. (hic!) in na višini 6,5 metrov nameščal zvočnik na poslopje Mladinske knjige. Voznik svojega vozila ni uspel ustaviti in je pešca B.M. zadel v desno nogo. Pri tem je zbil tudi lestev, na njej je bil - kot rečeno - delavec A.K., ki je tako padel na tla. A.K. se je pri padcu (ponovno) le lažje poškodoval, poškodbe pešca B.M. pa so bile hude in so ga morali odpeljati v slovenjgraško bolnišnico.

Padec v bloku

S smrtno nevarnimi poškodbami pa so v bolnišnico Slovenj Gradec 12. 12. ob 14.50 prepeljali tudi nekega petletnega otroka iz Dravograda. Otrok je pred tem na hodniku stanovanjskega bloka stopil na spodnji nosilec ograje stopnišča in se nagnil čez njo. Pri tem je izgubil ravnotežje in je padel 14 metrov globoko na betonska tla kletnega prostora.

Blok smučarskih

V naslednjih vrsticah bom ponovno prikazal, kako se v policijskih sporočilih odraža tudi določen letni čas. Tokrat je to zima in z njo povezane smučarske nezgode. V obdobju, ki ga zajemam,

jih je bilo toliko, da bom objavil zgolj izbor. Predvsem kot preventivo in v opozorilo, da smučanje vendarle ni tako nenevarno, četudi gre za rekreacijo.

Tako sta se 14. 12. 98 pripetili dve smučarski nezgodi, v katerih sta bila udeležena otroka. Okoli 12.15 si je namreč na smučišču na Kopah na Pohorju zlomila golenico osem letna deklica. Pri padcu na smučišču Štalekar v Mežici pa si je prelomil kost leve noge 11 letni deček.

Tudi deklica iz Ljubljane, ki si je zvila gleženj med smučanjem na smučišču Mala Kopa na Pohorju 15. 12. 98 je bila stara 11 let. Na Kopah je bil kot udeleženka šole v naravi.

Huje se je 29. 12. 98 ob 14.30 na smučišču Rimski vrec v Kotljah poškodovala tudi 10 letna deklica z Raven na Koroškem. Pod nadzorstvom svojega očeta je smučala na urejenem smučišču. Ko je pripeljala do vznožja, je izguba ravnotežja, padla je ter si zlomila golen na desni nogi.

Silvestersko smučanje si bo dobro zapomnil tudi sedem letni otrok iz občine Braslovče. Okoli 12. ure tega dne se je namreč peljal z vlečnico na smučišču Mala Kopa na Pohorju. Ko je prišel do izstopne postaje, se mu je rokavica desne roke zataknila za vzmet držala, ki ga ni mogel pravočasno izpustiti. Potegnilo ga je preko 1,5 metra visokega kupa snega. Pri padcu si je zlomil golen desne noge in odrgnil si je zapestje desne roke. Reditelja sta ga z reševalnim čolnom odpeljala v Partizanski dom na Kopah. Od tam so ga z rešilcem odpeljali v bolnišnico Slovenj Gradec.

Kot kaže, je bilo v tem obdobju največ poškodovanih smučarjev na Koroškem med otroci. Gleženj leve noge si je tako dne 3. 1. 99 okoli 11.30 zvila tudi 12 letna hrvaška

državljanica, ki je smučala na urejenem smučišču Sedlo na Kopah na Pohorju.

Nekoliko preveč zanesljivega pa se je med smučanjem prav tako 3. 1. 99 na istem smučišču počutil še - tokrat ne otrok - G.T. iz občine Cerkljica. Med vožnjo po strmini je namreč skočil na eni izmed grbin. Pri tem so se mu odpele smuči, padel je in si zlomil stegnenico. Tudi zanj so poskrbeli v bolnišnici Slovenj Gradec.

Favorit in Golf

S snega med cestne bojovnike. Hujša prometna nezgoda, zaradi katere je bila regionalna cesta Dravograd - Maribor zaprta kar debeli dve uri, se je pripetila 15. 12. 98 ob 10.20. uri v kraju Javnik. Voznik osebnega avtomobila V.B. iz Miklavža na Dravskem polju je vozil iz smeri Radelj ob Dravi proti Mariboru. Zunaj naselja Javnik je prehitel tovorno vozilo v trenutku, ko mu je naproti, pravilno po svoji strani, pripeljal voznik osebnega avtomobila F.S. iz občine Ruše. Prišlo je do čelnega trčenja, v katerem se je voznik V.B. huje poškodoval, F.S. pa lažje. Škoda na vozilih znaša dobrih 1,3 milijona tolarjev.

Med svetnikoma

Zimske vozne razmere lahko kar hitro presenetijo voznike. To je svoji koži dodobra občutil tudi J.K. iz občine Muta. 26. 12. 98. je bil ob 21.30 »na poti med dvema svetnikoma«. Vozil je namreč po krajevni cesti od Svetega Jerneja proti Svetemu Primožu. Med vožnjo po zasneženem in spolzkem vozišču je voznik v enem izmed ostrih in nepreglednih ovinkov zapeljal s sprednjim desnim kolesom na neutrjeno in zasneženo bankino, vozil po njej nekaj metrov, zatem pa je vozilo zdrsnilo po zasneženem in strmem pobočju. Pri tem se je prevrnilo, z desnim robom trčilo ob drevo ter obstalo na kolesih.

V nezgodi se je huje telesno poškodoval sopotnik F.M. z Mute, lažje

poškodbe pa sta utrpeli še sopotnici M.K. in M.K., obe prav tako z Mute. Voznik se ni poškodoval, gmotna škoda na vozilu pa znaša dobrih 800.000 tolarjev.

Snežno trkanje

Zaradi spolzkega cestnišča in najbrž tudi zaradi prisotnosti alkohola je prišlo še do ene prometne nezgode na spolzkem cestnišču. Na prvi novoletni dan je namreč voznik osebnega avtomobila J.K. iz Maribora okoli 13. ure vozil osebni avtomobil po regionalni cesti od Ribniške koče proti Ribnici na Pohorju.

Odvzem avtomobila

Prisotnost alkohola je bržkone eden izmed najbolj perečih problemov tudi na območju koroške UNZ. Kaže, da policistom in seveda sodnikom, res ne bo preostalo drugega - ob dejstvu, da preventiva, kot kaže, ne pomaga veliko - kot izreči najostrejšje kazni. Ena lastovka sicer še ne prinese pomladi, vendar lahko tale zgodba služi kot primer, kako lahko odloči sodnik za prekrške.

Gre za primer voznika osebnega avtomobila D.T. iz občine Mislinja, ki je dne 24. 12. 98 ob 13.30 povzročil prometno nezgodo in odpeljal s kraja dogodka. Policisti so ga hitro izsledili, odredili tudi preizkus alkoholiziranosti, ki pa ga je odklonil. Zato so mu začasno odvzeli vozniško dovoljenje in mu prepovedali nadaljnjo vožnjo. D.T. prepovedi ni upošteval. Po odhodu policistov je odpeljal naprej in povzročil še dve prometni nezgodi, kjer prav tako ni počakal do prihoda policistov.

Istega dne ob 18.20 so ga policisti izsledili na domu pri sorodnikih, ponovno odredili preizkus z alkotestom, ki je pokazal 2,82 promile alkohola. Policisti so mu začasno odvzeli vozilo. Sodnik za prekrške pa mu je odredil plačilo denarne kazni v višini 270.000 tolarjev. Poleg tega mu je izrekel ukrep prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, odvzem motornega vozila za dobo enega meseca ter 13 kazenskih točk.

Zunaj naseljenega kraja Ribnica na Pohorju ga je zaneslo in je zadnjim delom vozila trčil v nasproti vozeči avtomobil, ki ga je vozila S.F. iz Zgornjega Dupleka. Policisti so za oba voznika odredili preizkus za alkotestom, ki je pri J.K. pokazal prisotnost 1.39 promile alkohola, pri voznici S.F. pa prisotnosti alkohola niso ugotovili.

Alkoholni trk

Drugega noveletnega dne pa je prišlo do prometne nezgode okoli 1.45 na regionalni cesti Ravne na Koroškem - Kotlje - Slovenj Gradec. Voznik osebnega avtomobila D.S. je vozil z Raven na Koroškem proti Kotljam. V križišču, zunaj naseljenega kraja Brdinja, je zavijal v levo. Tedaj je za njim z osebnim avtomobilom pripeljal voznik S.K. in trčil v zadnji del njegovega vozila.

Tudi v tem primeru so - najbrž zaradi praznikov - policisti »dali pihati« obema voznikom. »Pojoča travica« je pri vozniku D.S. pokazala 1.43 promile alkohola, pri S.K. pa 0,57 promile.

Silvester v Jarku

Regionalna cesta Ravne na Koroškem - Kotlje je bila usodna tudi za voznika osebnega avtomobila B.R. iz občine Ravne na Koroškem. V zgodnjem jutru pravkar rojenega leta - okoli 02.25 ga je namreč v naselju Javornik na Ravnah na Koroškem zaneslo v občestni jarek, kjer je vozilo obstalo na stehi.

Voznik je po nezgodi vozil pustil in odšel s kraja dogodka. Policisti so ga kmalu odkrili in - poleg 1,63 promile alkohola v njegovem izdihanem zraku - ugotovili še, da voznik še ni opravil vozniškega izpita.

Zaletavček

Brez opravljenega vozniškega izpita je bil tudi voznik osebnega avtomobila T.S., ki je 5. 1. 99 ob 01.50 v Slovenj Gradcu na parkirišču pred trgovskim centrom Katica trčil v parkirano vozilo in pobegnil. Policisti so ga pol ure kasneje ustavili na poti proti Velenju in ugotovili še, da tudi njegovo vozilo ni bilo registrirano in da je na njem imel nameščeni dve različni registrski tablici.

Roka v stroju

Med delovnimi nezgodami bi najprej zabeležil tisto z dne 22. 12. 98, ko se je okoli 13.30. ure v podjetju ZIP Center na Ravnah na Koroškem poškodoval delavec P.P. s Prevalj. Med nameščanjem jeklene niti v glavo industrijskega šivalnega stroja je namreč z levo

roko segel v delovno območje stroja. Z nogo je tačas sprožil stikalo za pogon stroja in njegova glava mu je zmečkala prstane na levi roki.

Še eden z lestve

Med delom v podjetju Livarna na Ravnah na Koroškem pa se je 4. 1. 99 huje telesno poškodoval I.A. z Raven na Koroškem. Da bi zamenjal žarnico na luči za razsvetljavo nad vhodnimi vrati, je pod njo postavil lestev in splezal nanjo do višine dveh metrov. Ko je žarnico odvil je padel na tla in si zlomil zapestje na desni roki ter se udaril po glavi.

Nevarno podiranje

Pri delu v gozdu na Svetem Jerneju se je 19. 12. 98 ob 13.00. poškodoval starejši mladoletnik iz Mute, ki je podiral drevje. Pri tem ga je eno izmed dreves zadelo v nogo in ga poškodovalo.

Črne smrečice

Do božičnih drevesc ali novoletnih jelk sta na lahek in zlasti poceni način nameravala priti »drvarja na črno« iz Maribora. Dne 21. 12. 98 okoli 13.30, je namreč B.G. z Zgornjega Lehna na Pohorju v gozdu, last I.G., v kraju Janževski vrh, zalotil neznanca, ki sta že bila posekala 130 smrečic, višine od 50 centimetrov do 2,5 metra, vrednih dobrih 100.000 tolarjev.

B.G. je neznanca opozoril na kaznivost njunega početja in jima odvzel 40 smrečic. Druga drevesca sta kršitelja imela že na kamionu, s katerim sta se odpeljala proti Mariboru. Tam so ju izsledili policisti in ugotovili, da gre za D.T. in A.K. iz Maribora. Zasegli so jima 21 smrečic in jih vrnili lastniku gozda. Zoper oba storilca bodo policisti napisali kazensko ovadbo.

Vrtanje in brušenje

Z vrtalnimi in brusilnimi strojem pa so se opremili neznanca, ki so v

noči na 22. 12. 98 na Ravnah na Koroškem vlomili v delavnico železarne Ravne, ki jo ima v najemu zasebnik B.P. Odnegli so električni vrtalni stroj in ročni brusilni stroj. Lastnika so oškodovali za 200.000 tolarjev.

Prav tako vrtalni stroj in dve kotni brusilki pa so odnesli neznanca, ki so vlomili dne 29. 12. 98 ponoči v prostore podjetja za proizvodnjo strešnikov Bramac v Dravogradu. Tudi tukaj znaša škoda dobrih 200.000 tolarjev.

Pozno nazdravljanje

Kratko policijsko sporočilo (v bolj glosiranem delu črne kronike): »V noči med 3. 12. in 4. 12. 98 je neznanec (zakaj je policija vedno prepričana, da gre za eno vlomilsko osebo? - op. pisca) vlomil v gostinski lokal CHEERS kava bar na Ravnah na Koroškem. Odnegli je več zavojčkov cigaret različnih znamk in dva litra žgane pijače. S tem je lastnika D.K. oškodoval za okoli 30.000 tolarjev. Policisti PP Ravne na Koroškem za neznanecem poizvedujejo.«

Kratko ugibanje: neznanec je prišel ob sicer nekoliko neobičajni uri v lokal nazdraviti (CHEERS) ali pa si je prišel ogledati nadaljevanje s istim imenom! V zadnjem primeru ga lahko policisti odkrijejo s pomočjo televizijskega inkasanta.

Lonec in konec

Še eno kratko policijsko sporočilo: »V noči na 12. 12. 98 je neznanca storilec vlomil v gostišče LONCA v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Iz gostišča je odnesel večjo količino cigaret različnih znamk in denarnico z gotovino. S tem je lastnico K.C. iz istega kraja oškodoval za okoli 110.000 tolarjev. Policisti PP Slovenj Gradec za neznanecem poizvedujejo.«

Kratek dodatek: storilec je odšel brez LONCA. Morda pa je prišel samo kukati vanj.

Vegetarijanec

V dneh med 2. in 3. januarjem letos pa je NN (Norbert Nihče?) vlomil tudi v prodajalno mesarstva Cehner v Slovenj Gradcu. Prodajalna je bila zaradi praznikov zaprta, tat pa je odnesel železno blagajno znamke Wertheim Graz/Gradec, staro 175 let in težko okoli 200 kilogramov. V njej je bilo shranjenih 3000 avstrijskih šilingov in 200 nemških mark. S tem je lastnika oškodoval za okoli 200.000 tolarjev.

»Policija bo pri iskanju tega storilca imela precej lahko delo. Krog osumljenih lahko kar hitro zoži«, se ponovno nepoklican vmešava Rene, prijatelj mojega prijatelja, »bifedžije« Mirana z Raven na Koroškem. "Nepozvana stranka je: 1. zagotovo vegetarijanec, saj je vlomil v mesnico in mesa ter klobas niti dotaknil ni; in

2. je velik zbiratelj in poznavalec starin, saj je natančno poznal vrednoststariške blagajne;

če k temu prištejemo še, da seveda 200 kilogramov težke blagajne ni mogel odnesti sam, je treba povprašati samo pri kakšnih postrežkih, teh pa je na avtobusni postaji (Slovenj Gradec namreč železnice še vedno nima), več kot dovolj.

In še zadnji, najpomembnejši indic: prijete je treba tistega, ki bo na banki v Slovenj Gradcu prvi po novem letu vložil 3000 avstrijskih šilingov in 200 nemških mark. Ta vsota pa je približno tolikšna, da bi meni zadoščala za natanko 13 pravih francoskih kosil, torej za dunajski zrezek s pomfrijem in fižolovo solato z bučnim oljem ter izjemoma s kapljico dobrega božuleja!«

T.I.

Poostren nadzor

V obravnavanem obdobju so policisti na koroških cestah izvedli dve posebni prometni akciji poostrenega nadzora prometa in preverjanja psihofizičnega stanja voznikov.

V prvi akciji 18. 12. so ustavili in preverili 758 voznikov. Ugotovili so 153 različnih cestno prometnih prekrškov. V postopek k sodniku za prekrške so predlagali 47 voznikov, 106 voznikom pa so izrekli denarne kazni.

Z alkotestom so preizkusili 152 voznikov, 30 jih je vozilo pod vplivom alkohola, 8 pa jih je preizkus odklonilo. Najvišja izmerjena koncentracija je bila 2.75 promile alkohola.

24. 12. 98 so izvedli drugo akcijo. Preverili so 456 voznikov in ugotovili 65 kršitev cestno prometnih predpisov. Največja izmerjena koncentracija alkohola je bila v tej akciji neverjetnih 3.46 promile. Vozniškega dovoljenja temu vozniku niso mogli odvzeti, saj mu ga je sodnica za prekrške v Dravogradu odvzela že pred časom.

ČEBELNJAK JE TUDI OKRAS KMETIJE

Koroška je poleg Gorenjske zibelka čebelarstva, bogata z medovitim cvetjem in neizmernim virom nektarja, kadar zamedita smreka in jelka. Da bi izkoristili dobre medene letine, ki se pojavijo vsakih nekaj let, pa je poleg naravne danosti potrebno tudi znanje, predvsem pa ljubezen do čebelarjenja. Tu ne sme biti sebičnosti ali želje po velikem zaslužku, ker tega ni. Kadar zamedí gozd, nam čebele povrnejo ves trud, ki smo ga vložili za njih preživetje v sušnih letih.

Ne bom pretiral, če rečem, da čebelarji, ki imamo večje število družin, skoraj ves prosti čas od aprila do oktobra preživimo pri čebelah. Pri našem delu smo neposredno povezani z naravo, kateri prispevamo velik delež za njen obstoj, saj čebele oprashaše skoraj vse cvetoče rastline; brez njih ne bi bilo življenja. Zaradi neizmerne pridnosti nam poleg medu prinašajo še cvetni prah, propolis in vosek, iz matičnikov pa pridobivamo matični mleček. Vsi ti produkti so za našo zdravje neprecenljive vrednosti.

Novembra smo čebele zapažili in s tem zaključili leto 1998. Zimski čas bomo izkoristili za branje čebelarstva literature in se udeleževali predavanj, ki jih organizira društvo ali zveza društev.

V našem društvu se je rodila misel, da bi ustanovili dom čebelarjev, kjer bi imeli sestanke, strokovna predavanja s filmskimi predavanji, manjši čebelarski muzej in prodajalno čebelarskih potrebščin. Prodajalna bi bila odprta v letnem času trikrat na teden po štiri ure, pozimi pa zaprta.

Za zahtevano dejavnost pa je potrebno soglasje občine. Kaj so povedali in zahtevali:

1. Ime lastnika stavbe ali lokala.
2. Urejenost prostora: sanitarije za osebe, zunanja in notranja urejenost.
3. Prodajni prostor je lahko: v katerem je že trgovina ali je bila pred

nedavnim, za starejšo stavbo oz. lokal pa se zahteva vsa gradbena dokumentacija kot za novo gradnjo z raznimi soglasji.

4. Ustrezna kvalifikacija prodajalca: poslovodja z izpitom ali višja izobrazba VI. oz. VII. stopnje ne glede na smer.

Katere pogoje izpolnjujemo:

1. Lastnik prodajalne je čebelar, član našega društva.
2. Urejenost prostora: z malimi popravki izpolnjujemo pogoje. Sanitarije za osebe so oddaljene 20 m od prodajalne.
3. Prodajni prostor: pred nedavnim je imelo trgovsko podjetje v tem prostoru skladišče za živila.

Stavba oz. bodoči dom čebelarjev je bil leta 1997 adaptiran, nova je strešna konstrukcija, obnovljen zunanji in notranji omet, belo prepletkano, tla na novo betonirana, položen tapison. Velikost stavbe: 11 x 6 m. Predviden prostor za prodajalno in muzej: 5 x 8 m = 40 m², prostor za društveno dejavnost: 5 x 4 = 20 m².

Z zadovoljstvom ugotavljam, da so bili na občini Ravne - Prevalje naklonjeni naši pobudi, za pospeševanje čebelarstva so nam dodelili denarno pomoč, gospa Leskovec pa se je po službeni dolžnosti trudila, da bi prodajalno lahko legalizirali.

Na žalost pa po zakonu ni predvidene prodajalne, ki bi bila odprta le par ur na teden ter specializirana izključno za čebelarske potrebščine. Mislim, da bi prodajalno v tako malem obsegu morali obravnavati drugače kot ostale klasične trgovine. Mnenja sem, da lahko čebelarsko prodajalno primerjamo s kioskom, kjer po zakonu lahko poleg nekaterih živil prodajajo tudi izdelke domače in umetne obrti iz lesa, plastike in kovin. Če bi našo prodajalno vključili v to dejavnost, ne bi bilo večjih zapletov. Poslovanje v kioskih je opisano v Uradnem listu št. 28, z dne 4. 6. 1993, stran 1544, pod naslovom "Drugi pogoji za posamezne vrste prodajaln".

Sporen je tudi pogoj za prodajalca. Po zakonu je to lahko samo poslovodja z izpitom ali kdor ima VI. oz. VII. stopnjo izobrazbe ne glede na smer. Trdno sem prepričan, da lahko čebelarsko prodajalno uspešno vodi le čebelar, ki obvlada zelo zahtevno področje čebelarstva, od tehnologije do zdravstva, posebno pa mora biti svetovalec starim in mladim čebelarjem. Čebelarska prodajalna ni namenjena samo za izmenjavo blaga za denar, ampak mora biti res dom čebelarjev, kjer se obravnavajo izkušnje starejših ter se prenašajo na začetnike in mlajše rodove.

Posebno zaskrbljujoče so skoraj neobvladljive čebelje bolezni, kot so varova, huda gniloba, pršica, nosema in druge. Le z velikim trudom in skrbjo ter znanstvenimi dosežki na področju veterine (zdravili) lahko čebele obvarujemo pred propadom.

Srečno je društvo, ki ima v svojih vrstah veterinarja, pri nas je to dr. Pavel Potočnik, ki nam vsestransko svetuje in pomaga pri zdravljenju. Pripominjam, da prodajalna lahko obstoja le ob minimalni najemnini in simbolični nagradi prodajalca. Predvideni dohodek večjih režijskih stroškov ne prenese.

Lepa Mežiška dolina z zaprtjem rudnika svinca in topilnico v Mežici in Žerjavu postaja ekološko čistejša. V nekdanji mrtvi reki Meži spet plavajo postrvi, na dnu reke se vidijo kamni, čebele se v njej spet napajajo in nosijo vodo v panje za novi rod. Hribi v okolici Mežice, Žerjava in Črne so ozeleneli, v nekoč sivo dolino se vrača življenje, čebele bodo tu zopet dobile svoj prostor.

Čebele so simbol marljivosti in zdravja. Naša želja je »na vsako kmetijo čebelnjak«, ki ne bo samo dom čebel, ampak tudi okras kmetije ter skromen dopolnilni dohodek kmetov.

Za turizem v naših krajih ne potrebujemo drage promocije, kajti čebele so oznanjevalke, da je dolina zopet zelena in cvetoča, kot je bila nekoč. Za učinkovito turistično ponudbo in dopolnitveno zaposlitev potrebujemo čebelarji moralno pomoč občine, da nam bo pomagala pri ustanovitvi čebelarskega doma z vsemi navedenimi dejavnostmi. Z novo ustanovljeno občino Prevalje želimo tesno sodelovanje in razumevanje za naša prizadevanja za dvig čebelarstva. Naše društvo se vnaprej zahvaljuje za razumevanje in pomoč pri ustanavljanju doma in oživljanju čebelarstva.

Ivan Rifel

OZARA, ZDRUŽENJE ZA KAKOVOST ŽIVLJENJA

Enota društva Ozara v Slovenj Gradcu vabi k sodelovanju vse ljudi z izkušnjo duševne bolezni, njihove svojce, ljudi v duševni stiski, prostovoljce in druge ljudi dobre volje.

V sodelovanju z njimi želijo namreč narediti čimveč za izboljšanje kakovosti življenja. Od 4. januarja 1998 dalje bodo v začasnih prostorih na Ozki ulici 2 v Slovenj Gradcu (blizu Centra za socialno delo Slovenj Gradec) organizirali več dejavnosti, kot so:

- ustvarjalne delavnice (slikanje, izdelovanje različnih izdelkov...)
- prostočasovne aktivnosti (telovadba, izleti, športne in kulturne prireditve)
- skupine za samopomoč (za ljudi v duševni stiski, duševno bolne in njihove svojce)
- izobraževalne delavnice (raziskovanje zanimivih tem, tuji jeziki, tečaji...)
- in še mnogo več.

Pridite!

ZAHVALA

Cvetje, zelenje, drevesa niso namenjena sama sebi, ampak nam vsem. Zato smo dolžni, da za njih skrbimo. Čistijo zrak, pred poletno vročino pa se umaknemo v njihovo senco. Okolje, v katerem živimo in delamo, nam naredijo prijetnejši. Enak občutek imajo tudi obiskovalci našega kraja. Zakaj bi iskali lepote drugje, ko jih lahko imamo tudi doma.

Na Ravnah je veliko lepo urejenih vrtov in zelenic. Z vztrajnim delom in voljo so lahko še lepši.

Nekje sem prebral, da vrt pred hišo ali pred vhodom v poslovni prostor oz. gostinski lokal ustvari prvi vtis o ljudeh, ki tam bivajo ali delajo. Lepo in resnično - od besed k dejanjem.

Prav zato sem še posebej vesel - hvaležen tistim, ki so se okorajžili in začeli z ocenjevanjem okolja v kraju. Priznanje delim z vsemi, ki skrbijo za lepo okrašena okna, balkone in zele-nice. Vzpodbuda vsem občanom za naprej.

Jože Prednik
Ravne na Koroškem

Zanimivosti od tu in tam in o tem in onem

Od morja do vesolja

Z odkritjem parne lokomotive in izgradnjo prvih železnic se je v zgodovini človeštva pričelo novo obdobje, ki je ljudem pričelo širiti njihova kopenska obzorja. Čeprav se v našem času promet širi zlasti v zrak, pa ljudje še vedno veliko potujejo z vlakom.

Transibir

Ena izmed najbolj znanih in najdaljših železniških povezav je brčkone Transibirska železnica, ki povezuje Moskvo in Wladiwostok. Njen čisti sibirski del je dolg »neskončnih« 9300 kilometrov, potovanje pa traja kar teden dni. Ta prometna žila je bila zgrajena med leti 1891 in 1916.

Križ

S severa in mrzle Sibirije se selimo južneje. Kaj je pravzaprav Južni križ? Gre za konstelacijo (razmerje, postavitve)

zvezd v bližini ekvatorja, ki jo lahko vidimo le južneje ob 20. poldnevniku. Poleg tega je ježni križ tudi simbol na zastavah Samoe, Nove Zelandije in Papue-Nove Gvineje.

Noč

Še ostajamo na južni polobli. Kako so Velikonočni otoki prišli do svojega imena? Otočje je, prav na Veliko noč leta 1772 odkril Nizozemec Jacob Roggeveen. Otočje pa so prvi pravzaprav odkrili Polinezijci, ki so se tod naselili že v 5. stoletju in zapustili avtohtono kulturo. In še ena značilnost: Velikonočni otoki so najoddaljenejši otoki na svetu: ležijo namreč 3800 kilometrov od ameriške celine in 4500 kilometrov od Tahitija.

Pritisk

Še smo pri otočjih. Kakšno povezavo imajo Azori z vremenom v Evropi? Skupina otokov z imenom

Azorsko otočje leži okoli 1700 kilometrov zahodno od portugalskega kopnega. Tukaj pogosto nastane področje visokega zračnega pritiska, katerega jedro leži jugozahodno od Azorov.

Visok zračni pritisk pa vedno prinese sončno in lepo vreme. V njegovem jedru se namreč oblaki razkrajajo.

Ogenj

Da leži Ognjena zemlja povsem na južni konici Južne Amerike, je znano dejstvo. Manj znano pa je, kako je ta predel prišel do svojega imena.

Pri Ognjeni zemlji gre pravzaprav za otok, ki ga od celine loči Magellanova ožina. Ko je ta prehod Magellan leta 1520 našel in je po njem prehod tudi dobil ime, je otok, ki ga je zagledal, poimenoval Tierra del Fuego. Indijanci, ki so tamkaj živeli, so namreč nenehno pustili goreti ogenj, celo na svojih čolnih.

Potujoče

Gremo dalje, zelo daleč, v vesolje! katerim zvezdam pravimo »potujoče«?

Nobenim, ne gre namreč za zvezde, temveč za planete. V nasprotju z zvezdami stalnicami, ki navidezno, kakor da bile pritrjene, mirujejo na nebu, so planeti dobili svoje ime zato, ker lahko njihovo premikanje zaznamo s prostim očesom.

Piha

Kdaj dobi veter ime orkan? Od hitrosti približno 33 metrov na sekundo (okoli 118 kilometrov na uro) dalje. To ustreza približno moči vetra 12, najvišje po Beafortovi lestvici.

Hudi Willy

Kje se bojijo tako imenovanih Willy-Willisev?

Na severozahodni obali Avstralije. S tem imenom namreč tamkaj poimenujejo tropske orkane, ki pogosto nastanejo prav tam.

Zbral in priredil T. I.

BORZNI KOMENTAR

Dogajanje na Ljubljanski borzi vrednostnih papirjev je v zadnjem času z redkimi izjemami vse prej kot živahno. Beležimo sicer večji promet, ki pa je rezultat večjih poslov s svežnji.

V središču pozornosti so še vedno delnice večjih trgovskih podjetij, ki napovedujejo prijateljske oziroma sovražne prevzeme manjših. Med glavne akterje sodi Mercator, ki je z namenom povečanja svojega tržnega deleža že prevzel nekaj trgovskih podjetij po Sloveniji.

Eden izmed trenutno vročih kostanjev v žerjavici je Emona Merkur, katere uprava si želi povezovanja z Emono Obala Koper ter Živila iz Kranja. Podražile so se Petrolove delnice, eden izmed možnih razlogov je tudi odprodaja državnega deleža. Glavna kupca omenjenih delnic sta državni banki, ki pa z nakupom nimata dveletnih prepovedi prodaje, s čimer lahko sklepamo, da se bo prodajanje večjih deležev nadaljevalo tudi v prihodnosti.

Novembra so v Luki Koper pretovorili za 43% več kot v istem obdobju lani, sicer pa so v 11 mesecih pretovorili 7,9 milijona ton blaga, kar je za 23% več kot v istem obdobju lani. Stabilnemu in dobremu poslovanju sledi tudi tržna cena. Ceni delnic Droge Portorož ter Intereurope se nista bistveno spremenili.

Na prostem trgu se ne dogaja nič pretresljivo novega, večino poslov se sklone z delnicami pooblaščenih investicijskih družb. Sedaj na borzi kotira že 30 skladov, vendar pa zaradi relativno nizke cene posamezni posli dosegajo nizke zneske. Cena delnic Triglav Stebra 1 niha nad ravnijo 700 tolarjev, cena prvega sklada Nacionalne finančne družbe pa niha na ravni 654 tolarjev.

Zanimivo se giblje cena delnic Loke, ki se giblje od 2.000 do 2.250 tolarjev. Tudi to trgovsko podjetje je v igri različnih prevzemov. Prevzem Loke med drugim napovedujejo tudi Živila Kranj, uprava Živil je prepričana v uspeh prevzema, vseeno pa je delež, ki ga imajo v Škofjeloškem podjetju, še vedno velika skrivnost. Bolj kot prevzema s strani Živil pa si v Loki želijo sodelovanja z Mercatorjem. Med redko trgovane spadajo tudi delnice Jadrana in Grosista iz Sežane. Njuni ceni nihata na ravni 1.400 oziroma 1.800 tolarjev.

Ob koncu koledarskega leta so bili vsi borzni igralci pozorni tudi na svoje dobičke in izgube, ki so jih ustvarili med letom, saj je potrebno do konca februarja oddati davčno napoved iz kapitalskih dobičkov. Mesec december je bil vsekakor v znamenju množične prodaje delnic PID-ov, vendar vseeno lahko upamo, da bo siceršnje borzno dogajanje bolj pestro kot nekaj zadnjih letošnjih dni.

Ilirika BPH d.d.
Janez Novak

HOROSKOP 15. - 31. JANUAR 1999

OVEN: Nadaljevanje bo boljše kot začetek: zdaj vam zvezde še nastavljajo manjše prepreke in povzročajo spremenljivo razpoloženje. Lahko da boste mvčasih razdražljivi, drugič pa spet nedejavni in prestrogi do sebe ali izjemoma premalo pogumni. Okolica bo to v glavnem prezrla in vas sprejela kot zanesljive partnerje.

BIK: Zadnje dni najbrž živite zelo dinamično. Predvsem pa ste že siti nenehnega prilagajanja in prav to vas bo spodbudilo, da boste sledili klicu po svobodi in uveljavljanju svojih osebnih želja. Ne bo lahko, navada je pač železna srajca in za ljubi mir se tudi kaj potpi, a presodite - morda je mera že prepolna.

DVOJČKA: Zvezde vas še vedno obdarjajo z izjemno bojevitostjo in z jasnimi cilji. Ne zamudite tega rodovitnega obdobja, saj vam tudi vztrajnosti ne primanjkuje in zdaj storjeno vam bo še dolgo koristilo, zlasti na poslovnem področju. Manjši ljubezenski zapleti na obzorju... Ne gre vse po načrtih.

RAK: Radodarno leto preživljate in največ lahko že zdaj k temu prispevate, če izkoristite vse možnosti in preverite, ali se naprezate v pravo smer. Kakšna manjša prepreka na poti do cilja še ni dovolj zanesljivo znamenje, da pot morda ni prava - iščite bolj objektivne informacije! Prepreke so zato, da jih premagujete...

LEV: Optimizma in samozavesti vam ne primanjkuje. Zlahka boste dobili podporo za svoje zamisli in zato je zdaj pravi čas za nove poslovne začetke. Ne pričakujte pa velikih dobičkov kar čez noč. Raje obrnite vsak tolar in ne zaupajte prehitro genialnim izumom vaših sodelavcev - morda v praksi še niso uresničljivi.

DEVICA: Izjemoma boste pozabili, da je materialna plat življenja za občutek vaše varnosti zelo pomembna. Najboljše se boste počutili v višjih sferah, kjer kraljujeta iskriča misel in čustvena toplina. Če se boste preveč navezali le na eno osebo, se lahko zgodi, da boste te dni preživljali z občutkom osamljenosti.

TEHTNICA: Najbrž si trenutno ne znate pomagati drugače, kot da poskušate nenehno kaj spremeniti v svoji okolici - seveda v prepričanju, da vas prav to moti. Vsako spremembo, še posebej, če je povezana z večjim nakupom, dobro pretehtajte in malo počakajte, preden jo uresničite. Lahko se celo odlično posreči.

ŠKORPION: Spet ste v središču pozornosti, kot da bi vam okolica že utirala pot k družbenemu in seveda - poklicnemu uspehu. Prav k slednjemu usmerjajte največ energije, tudi izobraževanje je v igri. Vse ostalo naj počaka še vsaj do konca meseca, da bodo ljubezenske zvezde svetleje zažarele.

STRELEC: Čeprav vas materialne zadeve le redko navdušujejo, je zdaj pravi čas, da pregledate svoje zaloge in dolgove. Morda se bo pokazalo, da imate vendarle možnosti za "obračanje kapitala" - če ne drugače, pa s sklenitvijo kakšnega dolgoročnega zavarovanja ali z nakupom umetniškega dela. Elana bo dovolj, Venerinih nežnih izzivov pa tudi.

KOZOROG: Sveži in najbrž podjetno razpoloženi ste in nič vam ni težko storiti. Urejanje domačega okolja bo za nekaj časa zasenčila poklicna aktivnost, prav tukaj pa se bosta vaš napor in pripravljenost za širjenje znanja najbolj obrestovala. Ne varčujte s čustvi, z denarjem pa le!

VODNAR: Zdi se, da ste nenehno v gibanju, saj vam je težko ždeti na istem mestu in komunicirati z istimi ljudmi. Torej predlagajte ali kar uresničite kakšno spremembo. Morda vas bo občasno prežemal notranji nemir, sprejmite ga kot prehodni pojav, ki ga preženeta čas in potrpljenje. Kar ni uresničljivo danes, bo morda že jutri.

RIBI: Jupiter vas še ni povsem zapustil in vas ta čas najbolj spodbuja na poklicnem področju. Kratki "obiski" lenobe so sicer verjetni, pa tudi kakšno prijetno presenečenje. Dobrih priložnosti seveda ne bi bilo modro spregledati ali prespati - prav nasprotno: takoj ukrepajte. Tudi če vas preseneti kaj ljubeznivega.

KAKO DO DENARNEGA NADOMESTILA?

za vgradnjo oken, vhodnih vrat, balkonskih vrat ...
... in ostalega stavbnega pohištva ...

Z OKNI IN IZDELKI SLATIN ELEGANCE!

Odgovore poiščite na našem naslovu:

TROCAL

SLATIN d.o.o., Brdinje 18/a, 2390 Ravne na Koroškem Tel.: 0602 / 21 894

Osterba

DRAVOGRAD

TRGOVINA NA VELIKO IN MALO d.d.

Poslovalnica 301 DRAVOGRAD
Trg 4. julija 46
tel.: 0602 / 83-060

Poslovalnica 304 DRAVOGRAD
Mariborska cesta 35
Tel.: 0602 / 83-550

Diskont DRAVOGRAD
Trg 4. julija 46
Tel.: 0602 / 83-060

Bife DRAVOGRAD
Trg 4. julija 46
Tel.: 0602 / 83-060

Poslovalnica 302
SLOVENJ GRADEC
Meškova ulica 17
Tel.: 0602 / 41-048

Market TOPLICA
Topolišica 85/b
tel.: 063/892-033

OD TOD
- Za Vas
Vsak Dan
- POVSOD

UPRAVA, Trg 4. julija 46
2370 DRAVOGRAD
TEL.: 0602 83 641, 83 652, 84 453
FAX: 0602 83 997
Skladišče: Kidričeva 8, Slovenj Gradec
TEL.: 0602 42 551, 42 553
FAX: 0602 42 214, 42 264
Skladišče: Celjska c. 33 Slovenj Gradec
TEL.: 0602 41 157, 41 267
FAX: 0602 42 404

OBLAZINJENO POHIŠTVO

IZDELANO V SLOVENIJI

KAJA

CIRUS

PLATANA

Prodajni salon
SLOVENJ GRADEC
Pod gradom 4,
telefon: 0602 44 185,
0602 50 500

UGODNI PRODAJNI POGOJI